

ABC-Gent

Anarchist Black Cross

Nieuwsbrief - Mei 2002

#10

rijke bijdrage

Beste,

Het is ondertussen van de zomer vorig jaar geleden dat onze nieuwsbrief nog is verschenen. Onze excuses daarvoor, maar het heeft natuurlijk zo zijn redenen.

Enerzijds is er het gebrek aan man/vrouwkracht om alle info te vertalen en degelijk op papier te zetten. Hoewel ons collectiefje stilaan weer op dreuf komt, na het wegvallen van enige medewerkers, blijft het zo dat we met te weinigen zijn om al het noodzakelijke werk te kunnen verzetten. Wij danken al degenen die ons hebben gesteund, hoe klein ook (door individuele bijdragen, het organiseren van benefieten, het schrijven naar de gevangenen, ...), maar waar we vooral nood aan hebben is aan mensen die zich serieus en permanent willen engageren, willen meedenken en meewerken aan de uitbouw van een organisatie die de gevangenisstrijd opnieuw tot een kernpunt maakt van de anarchistische beweging. De gevangenis is een dagdagelijkse realiteit voor arbeiders, migranten, vluchtelingen, ... , de gevangenisstrijd een integraal onderdeel van de sociale strijd. Als anarchisten zouden we dat beter dan wie ook moeten beseffen. De kritiek die de anarchistische gevangene Mark Barnsley enige jaren terug schreef (en die we hier opnieuw publiceren), is echter o.i. op vele punten nog steeds actueel.

Anderzijds is er de verhevigde internationale strijd (de "anti-globaliserings"-beweging waar we allen sterk bij betrokken zijn), en de golf van politieke repressie die over ons is gekomen. Het maakt ons werk des te urgenter, maar stelt ook onze beperkingen in een duidelijker daglicht. In ieder geval, het lijkt erop dat we gauw met een nieuwe generatie politieke gevangenen zullen zitten, en dat we dringend een antwoord zullen moeten formuleren op die repressie.

Dit alles betekent uiteraard niet dat we de voorbije maanden hebben stilgezeten. Integendeel. De contacten met de gevangenen zijn onverminderd gebleven en veel info werd reeds verspreid via internet, onze website werd vernieuwd en wordt constant bijgewerkt, we zijn de strijd van de gevangenen in de Spaanse gevangenis blijven steunen, we zijn actief in de internationale campagne voor de vrijheid van Ali Khalid Abdullah, we hebben het bezoek gekregen van ex-gevangene Robert King Wilkerson en hebben ons geëngageerd in de campagne voor de Angola 3, etc.

In Juni vorig jaar vond er in Gent een bijeenkomst plaats van verschillende ABC groepen uit Europa. Bedoeling van deze meeting was eerder informeel: elkaar beter leren kennen, bestaande banden versterken en nieuwe aangaan. Er waren mensen aanwezig van Italië, Polen, de Tsjechische Republiek, Frankrijk, Luxemburg, G.B., Nederland, Duitsland en België. De ontmoeting verliep hartelijk en kameraadschappelijk, en er werd besloten een netwerk van autonome groepen op te richten om de realisatie van de doelstellingen van het ABC (steun aan arbeiders-gevangenen, afschaffing van het gevangenisstelsel en vernietiging van het kapitalisme en elke vorm van autoriteit, tegengaan van de criminalisering van de anarchistische beweging) dichterbij te brengen.

Ook in de V.S. werd een gelijkaardig initiatief uit de grond gestampt. Verschillende autonome ABC groepen (d.w.z. degenen die niet tot de ABCFederation behoren, dat heel degelijk werk verricht maar zich heel strikt tot de steun aan politieke gevangenen beperkt) hebben zich daar gevonden in het ABCNetwork. Ook zij benadrukken de autonomie van de verschillende groepen in het netwerk, en de noodzaak om gevangenisstrijd in een bredere sociale context te plaatsen, van armoede, racisme en onrecht, van groeiend verzet daartegen, van criminalisering en repressie. Het spreekt vanzelf dat beide netwerken bij elkaar aansluiting hebben gevonden. Meer info kan men vinden op de uitstekende website <http://www.anarchistblackcross.org>

Wij weten dat deze nieuwsbrief gretig zal gelezen worden, wij hopen dat de lezer er ook iets mee zal doen: neem pen en papier en schrijf naar de gevangenen. Contacteer ons als je meer info wilt, of op één of andere manier je steentje wil bijdragen...

"Een beweging die haar gevangenen niet steunt, is een schijnbeweging"

ANARCHISTEN EN DE GEVANGENISSTRIJD REVOLUTIONAIRE SOLIDARITEIT, GEEN LEGE RETORIEK EN LIBERALISME

Een tijdje geleden werd ik geïrriteerd door een bekend anarchistisch tijdschrift dat gevangenen-ondersteuningswerk gebruikte als een voorbeeld van "deelstrijd" politiek. Het kan zijn dat het om een louter gedachteloze commentaar ging, eerder dan iets anders, maar het feit dat het blijkbaar ongemerkt bleef, en vooral zonder kritiek, reflecteert de armoede van het huidig anarchistisch denken met betrekking tot gevangenisstrijd, en de marginalisering van wat eens een centrale issue was voor revolutionairen in het algemeen, en voor anarchisten in het bijzonder. Hoewel het kan dat sommige anarchisten de gevangenisstrijd als slechts een andere deelstrijd zien, is de gevangenis voor een steeds groter aantal mensen uit de arbeidersklasse een centraal deel van hun leven.

Het doel van het Britse juridische en penale systeem is het opsluiten van mensen uit de arbeidersklasse, iets wat het uitzonderlijk goed doet. Uit de middenklasse gaan zo goed als geen mensen naar de gevangenis, en in die zeer zeldzame gevallen dat dit wel gebeurt, krijgen zij kortere straffen en worden zij opmerkelijk anders behandeld dan mensen uit de arbeidersklasse. De middenklasse roepen graag op tot langere gevangenisstraffen en hardere gevangenisomstandigheden omdat zij heel goed weten dat de mogelijkheid dat zij, of hun vrienden en familie, ooit in de gevangenis belanden, zowat nihil is (kijk naar Billy Straw). Door hun (reële) klassenpositie zien diegenen die alle politieke bewegingen in dit land domineren (de middenklasse) de gevangenisstrijd als een marginale kwestie, en als gevolg hiervan worden de bewegingen die zij besmetten op hun beurt ervan weggehouden. Dit is heden ten dage zowel waar voor de Britse anarchistische beweging als voor links in het algemeen, en in de praktijk (hoe pijnlijk ook om dit te moeten horen) is de anarchistische beweging op dit vlak zelfs slechter af dan sommige andere.

Hoe zij zich ook mogen voordoen, middenklasse pseudo-revolutionairen behouden nog steeds de meeste van de anti-arbeidersklasse vooroordelen van hun mama's en papa's. Deze vooroordelen manifesteren zich op verschillende wijzen, inclusief hun houding tegenover gevangenen. Het is geen toeval dat de Britse linkse en anarchistische beweging zich over het algemeen veel comfortabeler voelde in het publiceren over gevangenen die ver van hun bed opgesloten waren zodat de kans klein was dat zij een dag voor hun deur zouden opdagen. Zij mogen anders beweren, maar de meeste middenklasse anarchisten blijken aangeboren vooroordelen te hebben als het erop aan komt te erkennen dat zoveel rechterlijke dwalingen plaatsvinden in dit land, en weinigen geloven echt dat de Staat complotten smeedt tegen mensen, zeker niet als een direct gevolg van hun politiek activisme - dat gebeurt enkel in andere landen.

Op dit moment kan het zijn dat er weinig mensen zijn in dit land die de Staat echt ziet als een reële bedreiging (of op z'n minst een serieuze doorn in het oog), hetgeen eerder een nogal trieste reflectie is van de toestand van de revolutionaire politiek. Geloof me, als en wanneer anarchisten waardige opposenten worden van de Staat zullen ze merken dat zij meer dan bereid zal zijn haar rol te spelen. Vele arbeiders hebben dit maar al te goed ondervonden in het verleden, en waar omwille van hun klassenpositie de middenklasse pseudo-revolutionairen hiervan afgeschermd zijn, voelen arbeiders steeds meer de ijzeren hiel van de staat in hun gezicht. Gevangenschap wordt meer en meer een centraal deel van het leven van de arbeiders; weinigen van ons hebben geen broers, zusters, moeders, vaders, zonen, dochters, vrienden of geliefden in de gevangenis, en vaak voor minder dan niets. Straffen worden langer, en het wordt gemakkelijker en gemakkelijker voor de politie en de Procureur des Konings om mensen erin te luizen.

De laatste jaren hebben we een golf van toenemende repressie gezien in de Britse gevangenis, maar ondanks het feit dat vele aspecten van de politieke strijd zich zowat op een dieptepunt bevinden in dit land, blijft de strijd tegen onderdrukking in de Britse gevangenis voortduren. Gevangenen verdienen steun in deze strijd. Geen enkele geïsoleerde groep of individuen kunnen winnen tegen een veel sterkere vijand, en hierbinnen zijn we zo geïsoleerd als maar kan zijn.

Wanneer het over gevangenensteun gaat, geloven anarchisten teveel hun eigen propaganda, die over deze kwestie in het beste geval wensdenken is, en in het slechtste geval pure leugen. De waarheid doet pijn, maar feit is dat, onder anarchisten in dit land vandaag, solidariteit een eerder zeldzaam gegeven is. Ik maakte 20 jaar deel uit van de anarchistische beweging voor ik erin geluist werd door de Staat, en toch kreeg ik de eerste 4 jaar van mijn gevangenschap niets meer dan wat beperkte steun van enkele individuele kameraden.

Anarchisten zijn altijd goed geweest in het aanmoedigen van actief verzet in de Britse gevangenis, toch zijn ze zelden in staat of bereid de solidariteit en financiële hulp te verlenen aan gevangenen die worden gebrutaliseerd en geïsoleerd omwille van hun verzet in de gevangenis. Dit weerspiegelt de houding van zogenaamd "revolutionair" links in het algemeen, stoer in slogans die oproepen voor strijdbaarheid en revolutie, maar geshockeerd en tekort schietend bij zelfs relatief kleine daden van verzet. Zoals middenklasse anarchisten zien zij ieder individu met een fles om hun woorden om te

zetten in daden als gevaarlijke gekken. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat vele gevangenen (zoals de arbeidersklasse in het algemeen) politicos met wantrouwen of zelfs met verachting bekijken.

Terwijl er her en der verteld wordt dat er nog nooit meer anarchisten zijn geweest in dit land, is het een feit dat de organisaties en structuren die traditioneel de beweging vormden, in duigen liggen, en de hele beweging lijkt in ideologische verwarring, met vele kameraden die zo beschaamd zijn over de staat der dingen dat zij er gewoon mee kappen. Zelfs het ABC, waarin vele anarchisten tijdelijk actief zijn, is gereduceerd tot een gering aantal van kleine groepen en individuen, met weinig cohesie of richting, en blijkbaar zonder de wil om de voor de hand liggende organisatorische problemen aan te pakken.

De huidige verwarring in de solidariteitsbeweging voor gevangenen kon op geen slechter tijdstip komen voor degenen onder ons achter tralies, want we staan op een kritisch punt als het gaat over de Britse gevangenisstrijd. De gevechten die nu plaatsvinden zullen beslissend zijn voor de gevangenisomstandigheden van de komende jaren. In de gevangenis willen de staatsmachten de concessies aan de menselijkheid die zij gedwongen werden te maken in de jaren 80 wegnemen, en het gevangenenverzet eens en voor altijd de kop indrukken, terwijl buiten de Labour regering haar aanvallen op de arbeidersklasse escaleert door de erosie van burgerlijke vrijheden en de uitbouw van een nauwelijks verholven politiestaat, die meer mensen van ons dan ooit opsluit.

De strijd achter de tralies is een intrinsiek deel van de bredere revolutionaire strijd, en gevangenen hebben organisaties nodig die in staat zijn concrete steun en revolutionaire solidariteit te bieden, geen lege retoriek. Als we serieus zijn als revolutionairen moeten we een effectieve solidariteitsbeweging met gevangenen bouwen die coherent de groeiende staatsrepressie bestrijdt, en die in staat is effectief gevangenenverzet te helpen en zelfs in het offensief gaat ter ondersteuning ervan. In de woorden van de anarchistische gevangene Ojore N Lutalo, "Iedere beweging die haar politieke gevangenen niet steunt, is een schijnbeweging."

Mark Barnsley, Full Sutton Prison, Februari 1999.

Bijna 8 jaar zit Mark Barnsley nu opgesloten in de Britse gevangenis. Met een gevangenisstraf van 12 jaar zou dit betekenen dat Mark binnekort zou vrijkomen. Na 8 jaar onrechtvaardig opgesloten, na 8 jaar van isolatie, pesterijen, overplaatsingen, eindelijk vrij maar met een bittere nasmaak. "But freedom (such as it is) without justice doesn't have a sweet taste." Uiteindelijk is de CCRC (Criminal Cases Review Commission) na 8 jaar de zaak opnieuw aan het bekijken wat nog minstens 1 jaar kan duren vooraleer ze eventueel in beroep kunnen gaan tegen zijn veroordeling. In de hoop dat zijn straf vernietigd zal worden. Hoe dan ook Mark zit nog altijd vast en heeft nog altijd nood aan steun....

Schrijf hem:

**Mark Barnsley WA 2897
HMP Whitemoor
Longhill Road, March
Cams, PE15 OPR
England**

Zaterdag 8 juni 2002
Internationale Actiedag
in solidariteit met Mark Barnsley

Voor en na Genua: de repressie is een constante!

Op dinsdag 18 september 2001 voerden de politiediensten razzias uit over heel Italië en werden 60 mensen gearresteerd. In de nacht van zaterdag op zondag voordien werd het Casa Pinelli te Genua met brandbommen zwaar beschadigd, en zondagnacht werd ook de herdenkingsmuur voor Carlo Guilliani aangepakt.

Het Casa Pinelli, niet toevallig het sociaal centrum dat als knooppunt fungeerde voor de libertaire activisten tijdens de voorbije Juli-protesten tegen de G8 en waar het 'Anarchistisch Comité voor Defensie en Solidariteit' is gebaseerd, werd zondag 16 september 2001 in de vroege morgen aangevallen met twee molotov-cocktails. Er vielen geen gewonden, maar een deel van de inboedel - computer, infomateriaal, ... - ging verloren. De volgende nacht werd de herdenkingsmuur voor Carlo Guilliani op het Piazza Alimonda, plaats waar hij werd vermoord door de carabinieri, eveneens door een brandbom beschadigd. De aanvallen werden waarschijnlijk uitgevoerd door nazis, al dan niet met medeweten of zelfs medewerking van de politiediensten.

Op vrijdag 22 maart 2002 werd n.a.v. de Eurotop in Barcelona een kleine protest-en solidariteitsactie gevoerd in Gent tegen de politiebrutaliteit en de wereldwijde repressie, en voor de vrijlating van de gevangenen. Dit is het pamflet dat toen werd verspreid.

WIJ ZIJN ALLEN "TERRORISTEN"! Sinds verschillende jaren wordt de uitbouw van de Verenigde Staten van Europa - d.w.z. het Europa van de geheime commissies en geheime besluitvorming, van de sociale afbraak en de privatiseringen, van de gesloten grenzen en de deportatiecentra, van de europolitie en de strijd tegen de "georganiseerde criminaliteit" en tegen het "terrorisme" - steeds meer gecontesteerd. Steeds kregen mensen die tegen dit Europa protesteerden te maken met keiharde repressie. Denken we maar aan Denemarken, waar in mei 1993 met scherp op anti-EU betogers werd geschoten en 11 mensen met schotwonden in het ziekenhuis belandden. Of aan de euROTop Amsterdam, juni 1997, waar de noodwet werd afgekondigd, meer dan 700 mensen werden gearresteerd en verschillende honderden dagenlang werden gevangen gezet en/of gedepoteerd. Ondanks die repressie groeide de tegenbeweging echter; zij internationaliseerde zich en ging zich richten tegen nog andere instellingen van het Kapitaal: de Wereldbank, het IMF, de G8, ... In Seattle, Praag, Göteborg, Genua, Brussel, Barcelona, ... worden massale protestacties georganiseerd. Telkens verloopt de repressie volgens hetzelfde scenario: weken op voorhand wordt een hetze gecreëerd en worden de mensen bang gemaakt (herinner u hier in Gent de sluiting van de scholen, de aanmaningen van de politie om binnen te blijven, koppen in de krant als: "De anarchisten komen!", ...); de grenzen worden gesloten voor activisten; een gigantische politiemacht wordt opgesteld, die bij de minste of zelfs zonder aanleiding keihard optreedt en overgaat tot massale arrestaties. Bij elke betoging vallen er gewonden; in Göteborg wordt er geschoten en worden 3 mensen geraakt, in Genua wordt Carlo Guilliani doodgeschoten... En telkens gaat de politie vrijuit, wordt hun optreden zelfs goedgepraat. Of als het al tot een onderzoek komt, wordt het bewijsmateriaal gemanipuleerd (cfr. de videobeelden van de schietpartij in Göteborg) of poogt men het te vermetigen (hoe moeten wij de invallen van de politie bij indymedia-activisten bijv. anders interpreteren?). Daartegenover staat de criminalisering van de hele dissidente beweging en de juridische vervolging van tientallen activisten waartegen vaak zware straffen uitgesproken worden. Op dit moment zitten tientallen mensen in de gevangenis of hangt hun een zware veroordeling of gevangenisstraf boven het hoofd! Dit Europa gaat verder als een pletwals over de hoofden van haar bevolking, om hogere belangen te dienen, ongetwijfeld. Er staat inderdaad veel op het spel: de belangen van het kapitaal, van de rijken, moeten koste wat koste verdedigd worden: zij vragen en krijgen goedkopere arbeidskrachten, die steeds meer moeten werken voor minder; zij vragen en krijgen belastingverminderingen en fiscale voordelen; zij vragen en krijgen grote infrastructuur (autowegen, HST, stuwdammen), ... En zij krijgen een Europese justitie, politie en leger om hun privileges en belangen te blijven verdedigen! Talrijke sociale rechten en vrijheden worden opgeofferd ten bate van winst en macht. Rechten en vrijheden die werden bekomen na jarenlange en harde strijd. Die strijd gaat voort! Tegen Kapitaal en Staat! Een andere wereld is mogelijk!

Twee dagen later, dinsdag 18 september, vond er een grootscheepse politieactie plaats tegen de anarchisten.

Undercover agenten, Digos (Politieke Politie) en Celere (oproerpolitie/anti-terroristische eenheid) bestormden een kraakpand, Villa Occupata, in Milaan. De benedenverdieping werd vernield en documenten en computers in beslag genomen. Twaalf mensen werden meegenomen voor ondervraging. Ook op drie andere plaatsen in Milaan werden huiszoekingen verricht. In Pisa, om 7u werd in een appartement en later in het secretariaat van een ecologische groep binnengevallen. Ook hier werd de computer en documenten, vooral dan die m.b.t. steun aan de gevangenen in Spanje, in beslag genomen. In Modena viel de politie binnen in twee kraakpanden, La Scintilla en La Rivalisa; het laatste pand werd ontruimd, en enkele bezetters werden meegenomen voor ondervraging. In totaal werden om en bij de honderd raids op huizen en sociale centra uitgevoerd in Turijn, Padua, Trieste, Aosta, Nuoro, Cagliari, Grosseto, Cuneo, Firenze, Catania, Orvieto, Venetië, Mestre, Vittorio Veneto, Sardinia, Sacile en Mondovi. En zestig mensen - allen anarchisten - werden voor ondervraging meegenomen. Voor zover bekend werden zij ondertussen allen weer vrijgelaten, maar zeventien van hen blijven onder verdenking op basis van paragraaf 270bis, deel van de draconische "anti-terrorisme"-wet.

De politie-aanval gebeurde onder het bevel van de Openbare Aanklager van Milaan, Stephano D'Amburoso, die een onderzoek zou leiden naar "Solidarieta Internazionale", groep die verschillende acties heeft uitgevoerd in solidariteit met de strijd tegen de isolatieregimes in de gevangenis in Spanje (FIES). Zij zouden verantwoordelijk zijn voor pogingen tot aanslagen op de Sant Ambrogio kerk (28.06.00), op de kathedraal (18.12.00) en op het politiestation (26.10.99), telkens te Milaan.

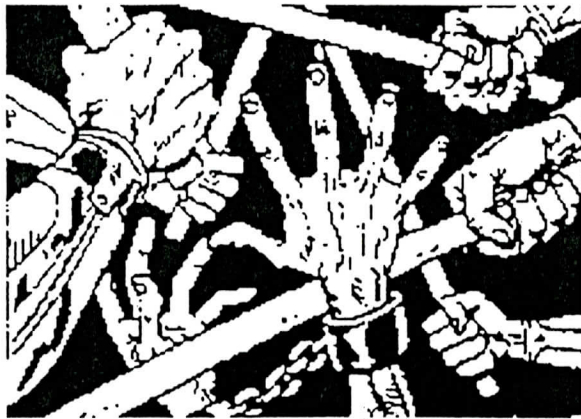
Er zijn goede redenen om te twijfelen aan de ware motieven van de politie. Zo kan het bezwaarlijk een toeval genoemd worden dat de raids plaatsvonden na de G8 top in Genua en juist voor de NATO top in Napels. En op dat moment is de sociale-politieke spanning in Italië om te snijden. De regering heeft de verdediging van de politiediensten en hun optreden in Genua op zich genomen, regeringsleden trekken openlijk het recht op betogen in twijfel, sommigen verklaarden zelfs dat enige doden tijdens betogingen

onvermijdelijk zijn, ... De linkse partijen zijn niet in staat om ook maar iets te organiseren, en hullen zich in een schuldig zwijgen. Tegelijkertijd werden na Genua over heel Italië aanslagen gepleegd: tegen regeringsgebouwen, politiekazernes, persgebouwen, gebouwen van de regeringspartijen, huizen van rijken, fabrieken. Zo vernielde in de nacht van 11 Augustus 2001 een krachtige bom het gerechtsgebouw van Venetië, een bom vernielde een gebouw van de Liga Norte in Padua, etc.

Het lijkt er dus sterk op dat de Italiaanse Justitie besliste nu toe te slaan (eerder had men de razzia al eens afgelast, eenvoudig omwille van het gebrek aan enig bewijsmateriaal voor de beschuldigingen), nu alle aandacht gaat naar de terroristische aanslag in Amerika en op een moment dat men in naam van de strijd tegen het terrorisme zowat alles kan doen, om de radicale oppositie een slag toe te brengen.

Nu weten anarchisten al lang voor Genua dat de staat voor niets terugdeinst en als het moet over lijken gaat. De naam 'Casa Pinelli' verwijst niet voor niets naar de anarchist **Pinelli** die in 1969 vermoord werd tijdens een verhoor door de politie; ook hij werd van een aanslag beschuldigd, aanslag waarvan later werd bewezen dat hij werd gepleegd door extreem-rechtse elementen in samenwerking met de politiediensten.

In 1996-'97 werden op basis van dezelfde anti-terroristische wetten tientallen anarchisten voor maanden achter tralies gezet (de beruchte **Marini-zaak**), zonder dat men hen ooit effectief kon veroordelen. Wel werden een aantal onder hen voor andere 'criminele' feiten veroordeeld.

In 1998 werden de anarchisten **Soledad, Edoardo en Silvano** gearresteerd, Sole en Edo werden dood teruggevonden in hun cel, Silvano werd veroordeeld en zat 3,5 jaar in de gevangenis.

Op woensdag 19 december vorig jaar werden **Carlo Tesseri en Horst Fantazzini** gearresteerd nabij de "banca di Bologna" en aangeklaagd voor poging tot overval. Blijkbaar waren ze aan het fietsen in de buurt en waren in het bezit van volgens de politie verdacht materiaal. Een paar uur later werden hun huizen doorzocht en boeken, flyers, stickers en andere vormen van anarchistische propaganda, zowel als persoonlijk brieven, notitieboekjes, een computer en baar geld werden in beslag genomen. Na 32 jaar gevangenis was Horst een paar maand daarvoor in voorwaardelijke vrijheid gesteld, Carlo werd vrijgelaten in Juli na zeven jaar gevangenschap. Beide zijn anarchistische kameraden die hun leven geleid hebben in rebellie en met een passie voor anarchie, in het streven naar werkelijke vrijheid. Beiden werden ook vervolgd in de Marini-zaak. Op 24 december wordt Horst dood aangetroffen in de gevangenis van Dozza. De officiële verklaring is dat hij stierf aan een hartaanval terwijl hij onder de douche stond...

[HORST, EEN LEVEN VOOR ANARCHIE

In dit uur van woede en pijn voor de dood van onze kameraad, Horst Fantazzini, blijven er nog altijd vele vragen onbeantwoord. Ze vertelden ons dat Horst gestorven is door hartstilstand. Maar wat veroorzaakte deze hartaanval? Wie deed zijn hart stoppen? Zijn kinderen bemerkten verwondingen op zijn lichaam.

Waren het slagen of de terugkeer naar de gevangenis zelf die zijn dood veroorzaakten? Het enige ding waar we zeker van kunnen zijn is dat de dood van Horst simpelweg een andere van de vele moorden is door de staat gepleegd is op een anarchist die probeerde te leven strijdend tegen kapitaal, tegen de gevangenschappen waarin hij de helft van zijn leven verbleef en tegen elke vorm van autoriteit. Zijn dood in de gevangenis was reeds gepland, gezien zijn straf pas zou beëindigd zijn in 2022, maar ze hadden hem al proberen te elimineren in het verleden, doorzeefden hem met kogels tijdens een ontsnappingspoging. Op 24 december, na 32 jaar in de gevangenis te hebben doorgebracht, stierf onze kameraad in hun handen, opgesloten in de staatsgevangenis! We houden de Bolognese procureurs, Orso en Pescatore direct verantwoordelijk, ook de gevangenisdirecteur en al de wretches die werken in de gevangenis in Dozza.

Moordenaars van gisteren en vandaag, we zullen jullie niet vergeten

Onze gedachten gaan nu ook naar onze kameraad, Carlo Tesseri. Hij is nog altijd opgesloten in de gevangenis in Dozza. Hij is een oude vriend en kameraad van Horst, die samen met hem gearresteerd is op 19 december. Sindsdien, werd hem elk gesprek met zijn familie geweigerd. Zijn partner heeft reeds gevraagd aan procureur Orso voor een dringend bezoek maar dit werd keer op keer geweigerd. Op de morgen van December 25 ging ze voor de vice-directeur van Dozza, Cardiano staan, die haar weigerde Carlo te ontmoeten, hij verklaarde dat de dood van Horst niet belangrijk genoeg was om hen toe te laten te spreken.

We menen dat het belangrijk is ons dicht rond Carlo te scharen, zodat hij onze affectie en solidariteit voelt.

**VRIJHEID VOOR CARLO
VRIJHEID VOOR IEDEREEN
NEER MET DE GEVANGENISSEN**

Carlo Tesseri
C.C. Dozza
Via del Gomito 2
40136 Bologna

nog enige andere
gevangenen:

Francescu Porcu
Via della Montagna
Ponte della Tiguaia
50047 Prato

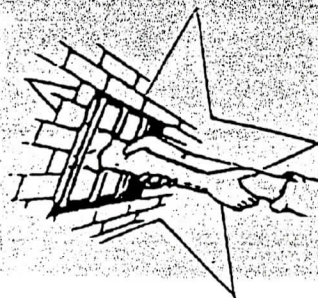
Gregorian Garagin
CC Rebibbia
Via R. Maietti 165
00156 Roma

**Fabricio Sante Antonini
en Raul Terilli**
CC di Buoncammino
09100 Cagliari

Roberta Ripaldi
CC Rebibbia
Via Bartolo Longo 92
00156 Roma

**Salvatore Nurra
en Michele Deroma**
CC di Badu e Carros
08100 Nuoro

Federico Pais
Carcere di Buoncammino
09100-Cagliari

Sterven in de gevangenis

Iedere keer dat een menselijk wezen sterft achter tralies, pleegt de staat een moord, want de gevangenis vermoordt, en al diegenen die, op één of andere manier, dit instituut van pijn en dood steunen, zijn moordenaars.

De gevangenis vermoordt, uur na uur, maand na maand, jaar na jaar.

Horst, die op z'n minst 32 jaren in de gevangenis spendeerde, werd letterlijk vermoord. Dat is de enige zekerheid die we hebben en dat is de enige waarheid die geen enkele dokter zal schrijven in zijn report: vermoord door de gevangenis, staatsmoord !!

Wij denken met liefde en woede aan de kameraad en vriend Horst Fantazzini, en wij beloven hem dat zijn leven vol opstandigheid niet tevergeefs zal geleefd zijn.

Verklaring van CroceNeraAnarchica and Gruppo Anarchico per Azione Diretta Globale , 27 december 2001]

Italië is misschien een schoolvoorbeeld, het is echter geen uitzondering.

Ook in Spanje blijft de repressie niet beperkt tot het punctuele optreden van politiediensten en gerecht tijdens grote betogingen. De situatie in het Baskenland is er al jaren één van een noodtoestand en de strijd tegen het terrorisme wordt al jaren aangewend om de radicale sociale bewegingen te onderdrukken.

In totaal werden vorig jaar zo'n twintig mensen uit de anarchistische en autonome beweging gearresteerd op beschuldiging van 'terrorisme'. Vooral het Barcelonese kraakmilieu kreeg het zwaar te verduren. Daar werd het hele jaar een intensieve criminaliseringscampagne gevoerd die de beweging trachtte te linken met de ETA. Als gevolg daarvan zitten **Zigor, Diego** (sinds januari vorig jaar), **Laura en Peru** (sinds augustus) nog steeds in de gevangenis, en een vijfde, **Juanra**, werd in januari van dit jaar gearresteerd in Amsterdam (zie verder in deze nieuwsbrief).

Eduardo Macias Garcia werd weliswaar op 22 oktober vorig jaar vrijgelaten op borgtocht, maar hij zat een jaar in de gevangenis, en hij blijft samen met 2 andere kameraden in beschuldiging gesteld voor feiten waarvoor geen enkele bewijslast bestaat. En enige dagen voor Edu werd vrijgelaten, werden drie andere anarchisten gearresteerd. Ook zij werden beschuldigd van het plaatsen van bommen (o.m. tegen een FIAT filiaal in Madrid als protest tegen de moord op Carlo Giuliani). Opmerkelijk is dat de Spaanse media voor de eerste keer vermelden dat er geen enkel concreet bewijs bestaat en de rechter aanhalen die verklaarde dat zij "anarchisten zijn, gevangenen bezoeken, en contacten met het buitenland hebben", en dat dit volstaat om hen te arresteren!

Ook in Spanje werd op 25 juni 2001 **Iñaki Garcia Koch** gearresteerd. Hij is één van de 8 leden van het collectief "Solidariteit met Itoiz" die 5 jaar voordien de werken aan de ITOIZ dam saboteerden. Zij werden allen veroordeeld tot 4 jaar en 10 maanden gevangenis. De 7 anderen zijn nog steeds voortvluchtig en leven als ballingen in het buitenland.

In Duitsland viel op 19 december 2000 een politieleger binnen in het socio-cultureel centrum Mehringhof te Berlijn, zogezegd op zoek naar een wapendepot van de niet meer bestaande gewapende groep de Revolutionäre Zelle. Er wordt niets gevonden. Tegelijkertijd worden **Axel Haug, Sabine Eckle en Harold Glöde** aangehouden en beschuldigd van lidmaatschap van de RZ (het beruchte artikel 129a, lidmaatschap van een terroristische organisatie). Ook **Rudolf Schlinder**, reeds in de gevangenis op beschuldiging van aanslagen, wordt beschuldigd lid te zijn van de RZ. In de maanden daarop worden nog verschillende arrestaties verricht. **Matthias Borgman** wordt gearresteerd in Berlijn in april 2000. Ook in het buitenland worden mensen gearresteerd: Sonja Suder en Christian Gauger in Parijs, en Lothar Ebke in Canada. Zowel het Franse als het Canadese gerecht weigeren de gearresteerden uit te leveren, ze worden op borgtocht vrijgelaten. Axel, Harald, Sabine, Rudolf en Matthias daarentegen zullen meer dan 2 jaar opgesloten blijven (Harold Glöde kwam als laatste

Diego Sanchez Burria

C.P. Madrid V - Modulo 2
Apdo 200
28770 - Colmenar Viejo - Madrid

Zigor Larredonda Muñoz

C.P. Madrid VI
Carretera Nacional 400 - km 28,3
Apdo 2000
28300 -Aranjuez - Madrid

Peru Alvarez de Mendia

C.P. Madrid IV
Carretera Navalcamero Km 28
28300 Navalcamero - Madrid

Laura Riera Valenciano de Mendiolaza

C.P.Madrid I (Alcalá Mujeres)
Modulo - 3B
Ctra de Alcalá-Meco Km 4'5
28803 - Alcalá de Henares - Madrid

Iñaki Garcia Koch

Carcel de Iruña
C/ San Roque S/N
Apdo. 250
31011 Iruña

→ voorlopig vrij op 7 mei 2002). De beschuldigingen zijn gebaseerd op 1 kroongetuige, wiens getuigenis gedurende het proces, dat nu reeds 14 maanden aansleept, als een pudding in elkaar zakte, verder kon geen enkel bewijs geleverd worden... Maar niet getreurd, opnieuw zitten een aantal activisten in de cel, en daar is het het gerecht om te doen... Duitsland heeft op het vlak van de "terrorisme"bestrijding natuurlijk een reputatie. Na de artikelen 129 (wet op criminele organisaties, daterend uit 1871, steeds gebruikt om politieke tegenstanders op te ruimen) en 129a (terroristische organisaties, uit de "Duitse herfst" van 1977) hadden ze al een heel arsenaal uitzonderingswetten, die onverminderd van kracht zijn gebleven. Bovendien denken ze nu aan een soort §129b (hetgeen de Duitse politie zou toelaten "elke criminele en terroristische organisatie in de EU" te vervolgen).

De anti-fascistische politieke gevangene Thomas Meyer-Falk heeft recent, vanuit zijn isolatiecel, een reeks artikels gewijd aan de bijzondere wetten gericht op iedere tegenstander van de staat en de bestaande orde...

Zijn geheime staatsveiligheidsprocessen ook mogelijk in Duitsland?

Half November 2001 tekende de president van de V.S. George W. Bush een wetsvoorstel waardoor vermeende terroristen van nu af aan in het geheim en wereldwijd kunnen berecht worden voor militaire rechtbanken; zij kunnen worden veroordeeld en dus ook worden terechtgesteld op deze manier. Nog meer, de minister van Justitie kreeg de macht, net zoals het Duitse "Kontaktsperregesetz", om ieder contact dat de gevangenen kunnen hebben met de buitenwereld, inclusief de advocaten, te verbreken, als dat nodig is voor de publieke veiligheid.

Het blijkt voor het publiek onbekend dat ook, en in het bijzonder, in Duitsland zogenaamde "Geheimprozesse", geheime processen, d.w.z. processen zonder enige publieke informatie, mogelijk zijn. Dit betekent dat het publiek niet geïnformeerd wordt noch over het onderzoek, de beschuldigingen, het proces zelf, noch over de veroordeling.

De wettelijke basis zijn de artikels §§ 172, 173, 174 van het "Gerichtsverfassungsgesetz (GVG)", de wet over de procesregels. Geldig sinds 1888, stelt § 172 van het GVG dat het hof kan beslissen om het publiek uit te sluiten, als dit helpt om "het in gevaar brengen van de staatsveiligheid" te vermijden. Hetzelfde is van toepassing, volgens § 173, voor de uitspraak van de veroordeling. Tenslotte bepaalt § 174 dat in zulke gevallen noch de pers noch radio en TV de toestemming hebben om enig verslag uit te brengen over het proces, of enig officieel document gerelateerd aan de zaak publiek te maken.

Degenen die deze wetten overtreden zijn onderworpen aan zware legale consequenties.

We kunnen enkel speculeren over hoeveel mensen in het verleden werden veroordeeld en gevangen gezet onder deze omstandigheden, want het bovenvermelde § 174 verbiedt alle mediaberichtgeving over de beschuldigingen, de besluiten van de rechters, beslissingen in hoger beroep en andere gegevens uit de dossiers. Elk document in het dossier is bij definitie een "officieel document". Gezien de huidige politieke situatie in Duitsland, maar ook in Europa en de V.S., kunnen we, moeten we zelfs veronderstellen dat het Duitse gerecht in de - zogenaamde - "oorlog tegen terrorisme" uitgebreid gebruik maakt van deze geheime processen. Een mogelijke verwijzing naar de Europese Conventie voor de Mensenrechten zal tevergeefs zijn, want artikel 6 ervan houdt een gelijkaardige regeling in; trouwens, artikel 15 van de Conventie laat de opheffing toe van bijna alle regels van de Conventie in geval van een noodtoestand.

Dit betekent dat mensen die betrokken raken in het actief verzet tegen dit systeem zich moeten bewust zijn dat ook in Duitsland geheime processen mogelijk zijn. Natuurlijk, in het algemeen heeft het gerecht er belang bij zo openbaar mogelijk te werken tegen onze kameraden om ons angst aan te jagen, maar dit verandert niets aan de bovenvermelde regulaties.

*Tegen de criminalisering van de anti-fascistische en anti-imperialistische strijd!
Voor vrijheid en rechtvaardigheid!*

Thomas Meyer-Falk

(meer artikels van TMF te verkrijgen bij het abc-gent, en op onze website)

In Zweden werden tijdens de EU-top van 15-16 juni 2001 in Göteborg 929 personen gearresteerd. 49 ervan werden verder aangeklaagd voor gewelddadige rellen. 41 zijn ondertussen veroordeeld waarvan de straffen rond een gemiddelde liggen van 12 maanden met een maximum straf van 2 en een half jaar. 8 wachten nog op hun zitting en waarschijnlijke veroordeling. Naast die veroordelingen en arrestaties vergeten we niet dat 3 personen gewond raakten toen de politie met scherp begon te schieten. De school die omsingeld werd met containers en al die andere 'voorzorgsmaatregelen' getroffen tegen betogers. *Op 5 juni is er een internationale actiedag in solidariteit met de 41 van GBG.*

Van een land als Zweden zou men zo'n repressie niet zo snel verwachten. Nochtans, we herinneren ons nog de bomaanslag (door neo-nazies) op een

Thomas Meyer-Falk
z.zT. JVA-Z.3117
Schönbomstraße 32
D-76646 Bruchsal
Duitsland

Hannes Westberg
Anstalten i Skänninge
box 214
596 29 SKÄNNINGE
Zweden
(8 maanden cel)

Jonas Enander
kva Åby
funbo,755 97 Uppsala
Zweden
(2,5 jaar cel)

Ivar Andersén
Anstalten i Åby
Funbo, 755 97 UPPSALA
Zweden
(8 maanden cel)

Zweedse anarcho-syndicalist een tweetal jaren terug. En ook vorig jaar werd de redacteur van het tijdschrift "Ekologen", wegens het "aanzetten tot sabotage" (sic) in één van de artikelen, tot 1 jaar veroordeeld, later omgezet in voorwaardelijke. Ook het 103 jaar oude anarchistische tijdschrift "Brand" werd juridisch vervolgd. Hier ging het om "aanzetten tot oproer", dit n.a.v. het nummer uitgegeven op de vrouwendag 8 maart 2000, een parodie op vrouwenblaadjes met als één van de artikels: "How to make your riot a success - from A to Z" ...

In de V.S. werd **Rob Middaugh** op 15 november 11. veroordeeld tot 3 jaar gevangenisstraf voor zijn aandeel in de 1 Mei actie vorig jaar in Long Beach, Californië. De politie viel toen een bijeenkomst aan van zo'n 200 anarchisten waarbij verschillende mensen gewond raakten en er zowat honderd werden gearresteerd. Rob "Ruckus" Middaugh, een Amerikaanse Indiaan, werd reeds voordien veroordeeld als "leider" van het Black Block tijdens de protesten tegen de Democratische Conventie in Los Angeles. En het blijkt nu dat nog bijkomende beschuldigingen tegen hem worden aangevoerd. Dat zou ertoe kunnen leiden dat hij, door de beruchte "3 strikes and you're out"- regel, 25 jaar tot levenslang krijgt!!

Sinds die bewuste 1 Mei actie vorig jaar is de repressie verder gestegen tegen de activisten in Long Beach. Op 20 april 2002 werden **Mathew Gordon Lamont** en **Maxwell Lucas** gearresteerd nadat ze zonder enige reden tegengehouden werden door 2 detectives en in hun auto een jerrycan met benzine aangetroffen. Max, een minderjarige, werd aangeklaagd voor het bezit van explosief materiaal en het gebruik of de intentie tot gebruik van explosief materiaal. Matt is voor 5 zaken aangeklaagd waaronder een 'hate crime' voor het bijwonen van een demo tegen nazis waar op die dag totaal geen demo doorging tegen nazis. De situatie is ondertussen nog wat intenser geworden. Bij de voorgeleiding van Matt werd **Jeff Hendricks** opgepakt in de rechtbank met de aanklacht van smaad aan de rechtbank en illegale communicatie met een gevangene. Toen vrienden zijn borg wilden betalen, werd zijn borg veranderd van \$7,500 naar \$50,000. Om het ganse opzet helemaal ongelooflijk te maken, werd

Hasan Hasan, een wiskundeleraar en lid van het Long Beach Peace Network, in enkele minuten ontslaan en zonder enige reden opgepakt. Hij dreigt nu uitgewezen te worden. Naast al deze arrestaties gepaard met deportaties, hebben we nog niet de constante repressie tegen de rest van de activistengemeenschap zoals afluisteren, bespioneren, achtervolgingen,... vermeld. Dit allemaal in de laatste maanden.

In Los Angeles werd op 24 januari het huis van **Sherman Austin** binnengevallen door een gans squadron zwaar bewapende agenten van de FBI, de geheime dienst en de LAPD. Sherman Austin is actief in verschillende collectieven zoals het Anarchist Black Cross Federation in Los Angeles. Daarnaast onderhield hij ook de website raisethefist.com die nu van het net is. Bij de raid van het huis werden al de computers en materiaal van die website in beslag genomen. De reden voor dit alles zou gaan over inhoud op de website waaronder de 'reclaim guide' die info zou verschaffen over het maken van explosieven. De website was volgens Sherman al lang voor de guide op de website verscheen onder zware toezicht. De guide is enkel een excuus voor de raid. *Simply because Raisethest was effective in what I was doing* zei Sherman werd alles in beslag genomen.

In Eugene werd op 11 juni 2001 **Jeffrey Luers** veroordeeld tot 22 jaar en 8 maanden gevangenisstraf voor brandstichting bij een Romania autohandelaar wat \$40,000 schade berokkende. Een ongehoorde zware straf. Jeff werd samen met **Craig Marshall** veroordeeld. 2 jaar ervoor werd **Rob Thaxton**, Rob los Ricos, in Eugene tot 7 jaar en 4 maanden veroordeeld voor het gooien van een steen naar een politie agent tijdens de internationale dag van solidariteit tegen een G8-top op 18 juni 1999. Opnieuw een overdreven straf voor een uitgesproken anarchist. In april 11. werd Rob voor een tijdje in de 'hole' opgesloten omdat hij weigerde een DNA test te ondergaan dat nu verplicht is in de Oregon staatsgevangnissen. De resultaten van die testen worden opgeslaan in databases voor FBI en andere staatsdiensten.

In Polen viel de politie vorig jaar tweemaal binnen in het zeer actieve kraakpand 'DeCentrum' in Bialystok, en verschillende activisten van het pand werden de laatste maanden gearresteerd. Op 12 januari dit jaar werden 12 mensen aangehouden na rellen bij een concert in Krakow. Zij zaten 3 maanden in de cel op beschuldiging van "geweldpleging tegen de politie". Eind maart werden zij vrijgelaten, nadat op videobeelden duidelijk werd aangetoond dat er politieprovocateurs aan het werk

Robert Middaugh #T41137
BLDG 410 23up
PO Box 8
Avenal, CA 93204
USA

Jeffrey Luers #13797671
OSP
2605 State St.
Salem, OR 97310
USA

Craig Marshall #13797662
SRCI
777 Stanton Blvd.
Ontario, OR 97914
USA

Rob Thaxton #12112716
OSP
2605 State Street
Salem, OR 97310
USA

waren geweest... Net als in andere landen krijgt de politie vaak de steun van fascistische groepscales. Verschillende anarchisten werden reeds veroordeeld na confrontaties met neo-nazies. **Tomek Wilkoszewski** zit sinds 1997 een straf uit van 15 jaar omdat hij uit zelfverdediging een nazi doodde; **Gregorz Chyska** kreeg in 1999 3,5 jaar wegens slagen en verwondingen, ook hij moest zichzelf verdedigen toen hij werd aangevallen door een bende fascisten; net zoals **Klaudiusz Glicklich**, die dit jaar zou moeten vrijkomen maar volgens de laatste berichten momenteel in het hospitaal zou verblijven. Ook in Tsjechië werden de laatste jaren verschillende anarchisten vervolgd na aanvallen door neo-nazies (cfr. Michel Patera. de Zlin-zaak).

Tenslotte, in **België** lopen de processen tegen de 13 van Clabecq, tegen zo'n 20 personen van de collectieven tegen uitwijzingen, is er het snelrechtproces tegen de 3 Duitse jongeren, tegen de 4 van Gent, zijn er de ALF processen, het proces tegen Fehriye Erdal...

Dit overzicht - verre van volledig - maakt duidelijk, voor diegenen die daar nog aan zouden twifelen, dat de (nieuwe golf van) politieke repressie reëel is. Wereldwijd werden reeds tientallen activisten achter tralies gezet, en vele anderen worden voor de rechter gesleept... Zij zullen allen volgens de regels van de "democratische rechtSStaat" worden berecht. De nieuwe wetten tegen het terrorisme staan hiervoor garant. Zij legaliseren wat eigenlijk al jaren praktijk is in de vuile oorlog tegen dissidentie, zij zorgen - zo zou men kunnen zeggen - voor een soort preventief witwassen van die "vuile oorlog" die nu geïntensifieerd en uitgebreid wordt. Zodoende tracht de "legale maffia" van zaken- en staatslieden de bestaande "orde" te herstellen...

Tomek Wilkoszewski
Zaklad Karny
ul. Orzechowa 5
98-200 Sieradz
Poland
www.wilkoszewski.pl

Grzegorz Chyska
Zaklad Karny
ul. Katowica 4
46-200 Kluczbork
Poland

Klaudiusz Glicklich
Szpital Wiezienny
ul. Chrobrego 2
43-400 Cieszyn
Poland

★ "Als repressie wet wordt, is verzet een plicht"

Anarchisten in solidariteit met Palestina in Cyprus

Op de 18de April vond er een manifestatie plaats in Egomi, Cyprus, aan de residentie van de Israëlische ambassadeur, om de slachting van het Palestijnse volk aan te klagen. Die dag waren er vele functionarissen en diplomaten uitgenodigd op het feest van de ambassadeur om de verjaardag van de oprichting van de Israëlische staat te vieren. Buiten de residentie kwam het tot rellen tussen de betogers, onder wie Palestijnen en anarchistische kameraden, en de politie. Bij die confrontaties werden drie politieagenten verwond en vijf mensen werden gearresteerd. Bij de gearresteerden waren er drie anarchisten, die de enigen waren die uiteindelijk in beschuldiging gesteld werden voor de rellen. Eén van hen, Giorgos Karakasian, werd door de flikken in het domein van de Israëlische residentie gesleurd en werd zwaar afgeslagen en verwond. Hij diende afgevoerd te worden naar het ziekenhuis en later vrijgelaten, nadat hij in beschuldiging was gesteld. Op donderdag 23 April werd Giorgos opnieuw gearresteerd, de reden die men opgaf was het onderzoek van de videotapes van de rellen van 18 april. Tijdens de huiszoeking bij Giorgos confisceerde de politie anarchistische pamfletten, en de media in Cyprus lanceerde een criminaliseringscampagne tegen de anarchisten.

Kameraden van de Anarchistische Nucleus van Cyprus schreven dat zij onder de velen waren die demonstreerden die nacht, *"woedend om de slachtingen, de executies, de dagelijkse vernedering van de Palestijnse strijders door de Israëlische staat..."* Zij deden een oproep tot solidariteit met de anarchisten die vervolgd worden omwille van hun solidariteit met de Palestijnse Intifada. Ze schrijven: *"als anarchisten en mensen die strijden tegen onderdrukking en uitbuiting, tegen de vernietiging van elke menselijke emotie, tegen de artificiële verdelingen tussen de onderdrukten, in een tijd dat de mensenrechten begraven worden tesamen met de lichamen van de doden, stellen wij de sociale revolutie, revolte, continue anti-autoritaire en anti-etatistische actie, want, zoals elke dag wordt bewezen, de staten en de autoriteiten zijn de enige terroristen"*.

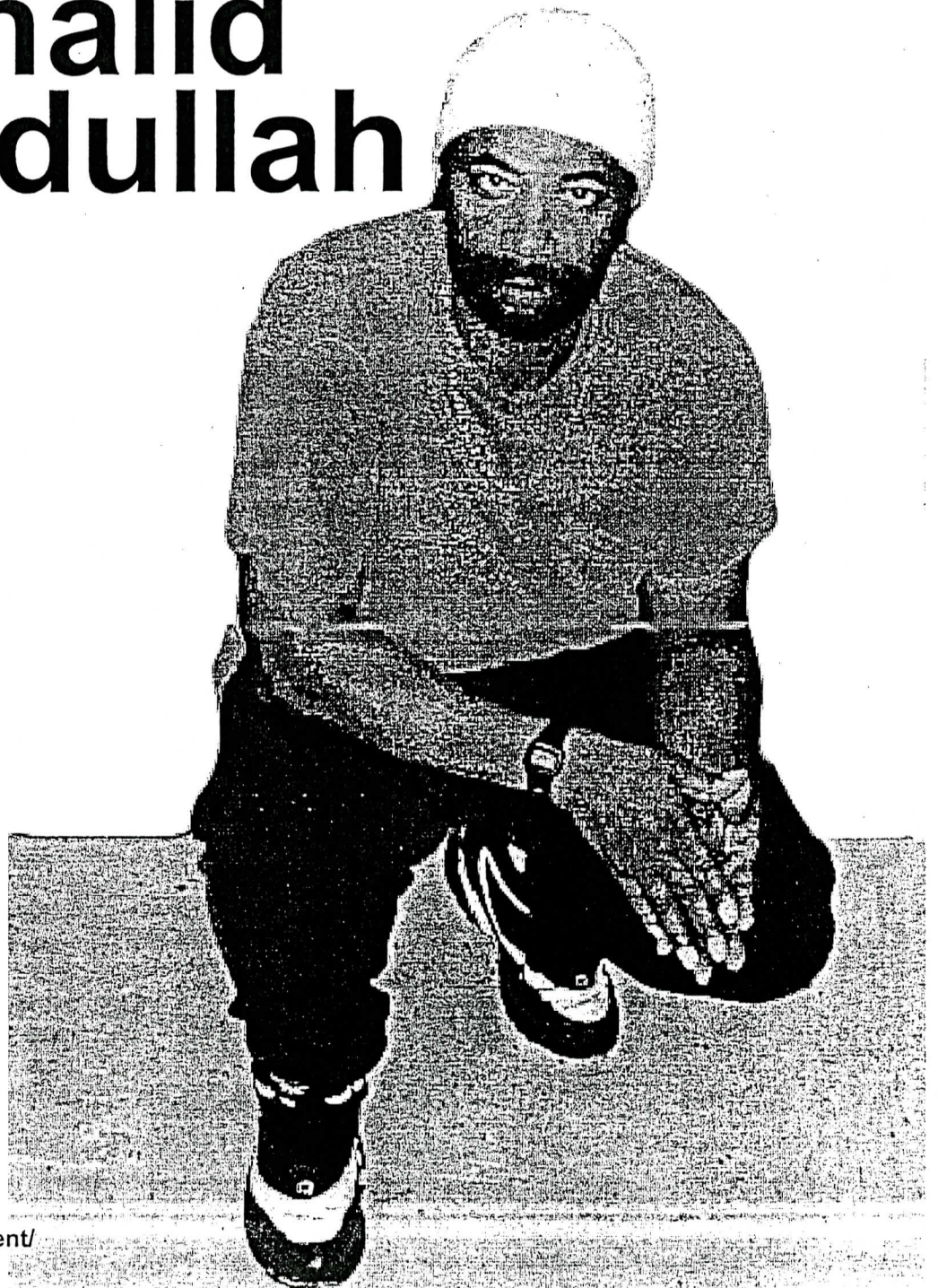
Volgens het laatste bericht werd Giorgos Karakasian op 27 april vrijgelaten.

International Campaign to
Free Ali Khalid Abdullah
c/o Pushing Forward
2716 SE 21st Ave
Portland, OR 97202
USA
freeali@disinfo.net

International Campaign to Free Ali Khalid Abdullah

<http://www.angelfire.com/dc/freeali/>

Vrijheid voor Ali Khalid Abdullah

Voor België en Nederland kan
je ook ABC-Gent contacteren:
PB 40
9000 Gent 2
België
abc_gent@yahoo.com

http://www.geocities.com/abc_gent/

LAATSTE NIEUWS... Woensdag, 06 Maart, 2002

ALI KHALID ABDULLAH's PAROOL GEWEIGERD TEMIDDEN VAN BESCHULDIGINGEN VAN "TERRORISTISCHE ACTIVITEIT". DRINGENDE STEUN NODIG!

KINCHELOE, MI: Ali Khalid Abdullah, een Nieuw Afrikaanse Anarchistische Politieke Gevangene, werd gisteren voor de zesde keer de voorwaardelijke vrijheid geweigerd. Ali kreeg bericht van deze beslissing (die geen substantiële rechtvaardiging voor de weigering van parool bevatte) kort nadat hem door de autoriteiten in de Kinross Correctional Facility werd verteld dat een stroobiljet hem opgestuurd uit Spanje, dat zogezegd gewapende aanvallen op regeringsinstanties verdedigde, werd geweigerd door de gevangenis postadministratie. De beslissing van de Michigan Paroolcommissie komt ook enige weken nadat Ali door de Michigan Department of Corrections (MDOC) werd bestempeld als een "verdacht gevaar voor de veiligheid" betrokken bij "mogelijke terroristische activiteit".

Ali woonde de zesde paroolhoorzitting bij in zijn 12-jarige gevangenisperiode op 7 Februari 7, 2002. Aanvankelijk omschreef Ali de hoorzitting als een "positieve ervaring", die hem en zijn supporters optimistisch stemde over zijn mogelijke invrijheidsstelling. Op dat moment zat Ali nog in de Thumb Correctional Facility, in Lapeer MI, waar hij zijn licentiaatsdiploma van het Spring Arbor College verkreeg, een drugprogramma genaamd "People Against Drugs" leidde, en hij een goed tuchtdossier had en geen reden om te geloven dat hij ook maar een probleem zou hebben met de lokale gevangenisautoriteiten.

Enkele dagen na zijn paroolhoorzitting namen de gebeurtenissen echter een vreemde wending. Op 12 Februari rees de vraag vanuit de gevangenispostkamer in de Thumb Correctional Facility of hij de toelating kon krijgen een stroobiljet te ontvangen verstuurd vanuit Puerto Rico met slogans als "Smash Sexism" en "Fuck Patriarchy." Hoewel uiteindelijk werd beslist dat hij deze brief moest kunnen ontvangen, werd hij later onderworpen aan een ongewone en onverklaarde celdoorzoeking, waarbij vele van zijn brieven, literatuur en foto's in beslag werden genomen. Later op diezelfde avond werd Ali naar het Controle Centrum in de gevangenis geroepen en werd hem een "nota voor een administratieve hoorzitting" overhandigd. De nota beschreef welk materiaal in beslag was genomen en stelde dat Ali "a suspected security threat, [indicated by] group literature and photographs depicting possible terrorist activity, [and] uprising against institutions and government [and] organized from several countries" was.

Een uur nadat hij deze nota had gekregen werd Ali verteld "in te pakken en zich gereed te maken om overgeplaatst te worden." De volgende dag (13 Februari) werd hij verhuisd naar de Kinross Correctional Facility, een staatsgevangenis Kincheloe, Michigan, waar hij op dit moment is ondergebracht in een koud sportlokaal (Ali moet de hele dag een jas aandoen) met 140 andere gedetineerden die samen 4 toiletten moeten delen.

Al de bovenvernoemde incidenten zijn zeer verdacht en zijn voldoende redenen om te suggereren dat Ali vervolgd wordt omwille van zijn politieke activiteiten, zijn Moslim naam, en/of zijn Moslim geloof. Tot nu werden noch Ali noch zijn familie, vrienden, of supporters de redenen gegeven voor het waarom van zijn plotselinge overplaatsing enkele dagen na zijn paroolhoorzitting. Noch heeft één van hen een substantiële reden gekregen waarom hij een verdacht "gevaar voor de veiligheid" en "terrorist" wordt genoemd. Ook moet Ali nog steeds onderworpen worden aan het "administratieve verhoor" vermeld in de nota van 12 Februari. En het bewijs moet nog

Al de bovenvernoemde incidenten zijn zeer verdacht en zijn voldoende redenen om te suggereren dat Ali vervolgd wordt omwille van zijn politieke activiteiten, zijn Moslim naam, en/of zijn Moslim geloof. Tot nu werden noch Ali noch zijn familie, vrienden, of supporters de redenen gegeven voor het waarom van zijn plotselinge overplaatsing enkele dagen na zijn paroolhoorzitting. Noch heeft één van hen een substantiële reden gekregen waarom hij een verdacht "gevaar voor de veiligheid" en "terrorist" wordt genoemd. Ook moet Ali nog steeds onderworpen worden aan het "administratieve verhoor" vermeld in de nota van 12 Februari. En het bewijs moet nog steeds geleverd worden dat het pamflet dat zozegegd naar Ali in de Kinross Correctional Facility werd gestuurd vanuit Spanje en gewapende aanvallen steunt werkelijk bestaat. Al de gevolgtrekkingen over Ali betrokkenheid bij "terroristische activiteiten" zijn compleet ongegrond, zelfs indien deze brief toch gezonden werd naar Ali door iemand anders dan een politieprovocateur. Deze beschuldigingen alsook de weigering van Ali's parool lijken enkel gebaseerd te zijn op een politieke agenda.

Er dient opgemerkt te worden dat deze gebeurtenissen plaatsvinden in de context van de "Oorlog tegen Terrorisme" geleid door de V.S., die een sfeer heeft gecreëerd waarin alle oppositie tegen de militaire en economische hegemonie van de V.S. (terecht of niet) als "terroristisch" wordt omschreven. Het moet dan ook niet als een verrassing overkomen dat een Zwarte Moslim Anarchist die uitgebreide kritieken op de V.S. regering en haar response op 11 September heeft geschreven (zie www.angelfire.com/dc/freeali) bij diegenen is die met de staatsrepressie worden geconfronteerd.

OPROEP TOT STEUN!

Als antwoord op de hierboven beschreven incidenten, roept de Internationale Campagne voor de Vrijheid van Ali Khalid Abdullah op tot wereldwijde solidariteit en steun voor Ali. Hij heeft slechts 45 dagen om in beroep te gaan tegen de paroolbeslissing en heeft een advocaat nodig! Als iemand een advocaat kent in Michigan die kan helpen, a.u.b. contacteer ons via het adres bovenaan dit bericht. Wij hebben ook dringend geld nodig voor de advocaat, cheques of postorders op naam van Todd Fifield naar het bovenstaande adres. Je kan ook helpen door dit bericht te verspreiden naar je vrienden of op te nemen in je zine, krant, nieuwsbrief, of webpagina.

We vragen ook te schrijven naar de Michigan Department of Corrections en de hieronder weergegeven contactadressen om jullie steun te betuigen voor Ali, te vragen naar het waarom van zijn overplaatsing en van de beschuldigingen van "terrorisme", en om de beslissing van de Michigan Parole Board om Ali's parool te weigeren ongedaan te maken. Als je schrijft, wees a.u.b. tactvol en direct, vermijd dreigende of beledigende taal. Hou er rekening mee dat Ali bestempeld wordt als een "terrorist" en een "gevaar voor de veiligheid". Slecht gekozen woorden kunnen hem nog meer schaden.

Stuur brieven naar:

Director William Overton
Department of Corrections
Grandview Plaza Building
P.O. Box 30003
Lansing, MI 48909
Phone: (517) 335-1426

Mr. Dan Bolden, Deputy Directory
Correctional Facility Administration
Grandview Plaza Building
P. O. Box 30003
Lansing, MI 48909
Phone: (517) 373-0287

Mr. Arthur Stine
Michigan Department of Human
Rights
Capitol Tower Building, suite
#800
110 West Michigan Avenue
Lansing, MI 48913

Ali gaat nu door een zeer slechte periode en hij heeft zeker de steun nodig van zijn kameraden over heel de wereld. Hij moet weten dat hij niet is vergeten.

Contacteer ons of zend correspondentie naar Ali via de Internationale Campagne voor de Vrijheid van Ali Khalid Abdullah, 2716 SE 21st Street, Portland, OR 97202, USA. of email freeali@disinfo.net. Zend geen sensationele tekeningen of slogans die Ali's zaak verder zouden kunnen schaden.

Dank U voor u steun.
In Solidariteit

International Campaign to Free Ali Khalid Abdullah

Een nieuwe internationale coalitie is gevormd met als doel te werken ter ondersteuning en voor de vrijlating van politiek gevangene Ali Khalid Abdullah. Ali Khalid Abdullah is een Nieuw Afrikaanse anarchist die reeds 12 jaar opgesloten is in de gevangenis in Michigan voor veroordelingen gerelateerd aan zijn pogingen om een grote drugsdealer te stoppen de gemeenschap te vergifigen. In gevangenschap richtte hij de Political Prisoners of War Coalition op, en hij is zeer actief in de strijd om andere gevangenen en onderdrukten te helpen en op te voeden. Hij heeft ook uitgebreid geschreven over verschillende onderwerpen als geschiedenis, revolutionaire theorie, en sociale kritiek, en is een standvastige tegenstander gebleven – ondanks de repressie en marginalisering - van patriërchaat, heterosexisme, racisme, milieuvernietiging, en kapitalisme.

Sinds zijn opsluiting werd Ali reeds vijf keer de voorwaardelijke vrijlating geweigerd voor redenen die nooit werden verklaard of gejustifieerd door de Michigan paroolcommissie. Nu laatst kwam hij opnieuw voor de parool commissie waar zijn voorwaardelijk vrijheid opnieuw geweigerd werd wegens vermoedelijk 'terroristische activiteit' (zie binnenin dit pamflet). Na de zoveelste tegenslag heeft Ali nu zeker dringend nood aan (en recht op) solidariteit, wederkerige hulp en persoonlijke steun.

International Campaign to Free Ali Khalid Abdullah

Voor meer informatie over Ali, zijn schrijfsels, en over wat je kan doen om hem te helpen, contacteer het volgende adres. Vooral financiële steun is nodig.

International Campaign to Free Ali Khalid Abdullah
c/o Pushing Forward
2716 SE 21st Ave
Portland, OR 97202
USA
freeali@disinfo.net

<http://www.angelfire.com/dc/freeali/>

politiek gevangene in België

Geert Waegemans

Anarchist en dierenrechtenactivist

Op 17 oktober 2000 werden Geert Waegemans en Anja Hermans gearresteerd bij een poging tot brandstichting van de auto van een onderzoeksrechter. Blijkbaar werden beiden gevolgd door de veiligheidsdiensten - zelfs onder hun auto was er achtervolgingsapparatuur geplaatst. Het koppel uit het Antwerpse activistenmilieu werd al een tijd in de gaten gehouden i.v.m. een reeks van ALF (Animal Liberation Front) aanslagen in België.

Inderdaad, 2 maanden later kwam de ALF-aanslag in Temse in de zaak terecht. Anja, die reeds eerder enige tijd in de gevangenis zat in het kader van het ALF, had blijkbaar gepraat over Geerts betrokkenheid bij deze aanslag. Totaal verrast en geschokt door Anja's verraad heeft Geert dan bekend.

Ondertussen was hij ook te weten gekomen dat er een undercoveragent aan het werk was, geïnfilteerd in het milieu, en Geert heeft dan die aanslagen bekend waarvan die gast wist.

In januari 2001 werd hij dan officieel in beschuldiging gesteld en aangehouden in het ALF-dossier dat 6 feiten inhield: 5 brandaanslagen en 1 nertsbevestiging.

In maart 2001 werd hij veroordeeld tot 4 jaar effectief voor de poging tot brandstichting van de auto. Een straf die in beroep verminderd werd tot 2 jaar effectief en 2 jaar voorwaardelijk.

3 maand later in juni moest hij nogmaals correctioneel voorkomen voor het bekladden van het Koning Boudewijnmonument. een feit dat hij al bekend had in februari nadat weer iemand gepraat had. Hiervoor kreeg hij 8 maand voorwaardelijk.

Op 9 april 2002 startte het proces rond het ALF-dossier dat de procureur wilde opsplitsen in een proces rond de aanslagen en het proces voor lidmaatschap van een criminele organisatie (ALF). De rechtbank besliste er 1 proces van te maken. De procureur eiste voor de "naïeve Idealist die zijn ideeën niet zo goed kan verwoorden", zoals de psychiater Geert beschreef, 7 jaar gevangenisstraf. Voor de andere 2 die terecht staan, Anja Hermans en Lindsay Van Keer, eiste de procureur respectievelijk 10 jaar cel en 30 maanden cel. De verdediging pleit binnenkort. Geert zal gauw kunnen beginnen aftellen.

Al een jaar en een half zit Geert nu vast maar heeft ondertussen niet stilgezeten. Internationaal heeft hij contacten gelegd met andere gevangenen en solidariteitsgroepen. In augustus van vorig jaar heeft hij ook een solidariteitsverklaring naar buiten gebracht (zie hiernaast).

Ook in het Huis van Arrest waar Geert opgesloten zit, is het uiteindelijk ook beginnen rommelen. Een gevangenis met een capaciteit van 360 personen, wordt volgepropt met gemiddeld 600 personen waar men dan met 1-persoonscellen komt te zitten waar 3 personen in opgesloten worden met alle gevolgen vandien. De gevangenen zelf protesteren tegen deze toestanden o.a. door wandelstakingen die echter nog door te weinig gevangenen ondersteund werden om effectief te kunnen zijn. Er blijven acties komen maar die worden vooral door de cipers gevoerd, voor betere werkomstandigheden en voor een verdere uitbreiding van het rechtstelsel waardoor meer mensen onder staatscontrole (alternatieve straffen, elektronisch toezicht, snelrecht, meer gevangenis) vallen. Er is een steungroep voor de gevangenen opgericht: 'familie en vrienden van de gevangenen', maar blijkbaar hebben de gevangenen zich achter de eisen van de cipers geschaard. Nochtans zoals Geert zelf schreef: "Het probleem is niet te weinig cipers, maar te veel gevangenen..."

Je kan Geert nog altijd schrijven op het volgend adres...

Geert Waegemans
Begijnenstraat 42
2000 Antwerpen
Belgium

De steungroep voor de gevangenen is te bereiken door te mailen naar geertenlinz@yahoo.com waar ook de steungroep voor Geert en Lindsay gecontacteerd kan worden.

SOLIDARITEITSVERKLARING VAN GEERT WAEGEMANS MET GEVANGENEN IN STRIID

Ik ben Geert Waegemans, een politiek gevangene in België. Ik zit sinds 17 oktober 2000 vast voor een poging tot aanslag op een auto van de onderzoeksrechter en onder verdenking van enkele ALF-aanslagen. Aanslagen die ik bekend heb en waarvoor ik de verantwoordelijkheid heb opgenomen.

Via kameraden buiten weet ik dat er een intensieve, internationale gevangenisstrijd aan de gang is, vooral in Turkije en Spanje en blijkbaar nu ook in de dodenkampen in Amerika. Ook heb ik vernomen dat er vele solidariteitsacties plaatsvinden, binnen en buiten de gevangensmuren, in Frankrijk, Italië, G.B., Nederland, België, ... Met deze verklaring wil ik me daarbij aansluiten; net als de anarchistische gevangenen Mark Barnsley en John Bowden zal ik deelnemen aan de voorgestelde vastenweekends aan het begin van elke maand.

Ik beschouw de strijd in de gevangenis, tegen de isolatieregimes, als een essentiële en rechtvaardige strijd, gestoeld op de meest elementaire mensenrechten. Als dierenrechtenactivist wil ik hierbij duidelijk maken dat mensenrechten voor mij ook allerbelangrijkst zijn. Er zijn er die daaraan durven twifelen. Strijd voor mensen- en dierenrechten is voor mij hetzelfde. Beiden worden onderworpen aan de wetten van het kapitalisme; mens en dier worden uitgebuit, onderdrukt en opgeofferd aan de winstwaanzin. Ik hoop dat men ook aandacht en respect heeft voor dit deel van mijn strijd.

Laat het duidelijk zijn dat gevangenis geen oplossing zijn. De groei en perfectionering van het gevangenisstelsel is een teken aan de wand. In onze samenleving heerst een angstgevoel dat kunstmatig gecreëerd en in stand gehouden door de machthebbers die bang zijn voor sociale veranderingen.

De vele en massale antikapitalistische acties die de laatste jaren plaatsvinden, doen me hopen dat er veranderingen op til zijn. Maar de moord op Carlo Giuliani moet ons doen beseffen dat de strijd nog lang niet gestreden is.

Met mijn bescheiden actie wil ik mijn Spaanse, Turkse, Koerdische, Engelse, Amerikaanse, ... vrienden een hart onder de riem steken en samen met hen de strijd voortzetten voor een rechtvaardige samenleving met respect voor mens, dier en milieu. Een samenleving waar gevangenis, die vergeetputten zijn van de zgn. democratische maatschappij, van geen nut meer zijn.

Respect en solidariteit,

Geert Waegemans

Vrijheid voor JuanRa !

Op woensdag 16 januari 2002 werd Juan Ramon Rodriguez Fernandez, JuanRa genoemd onder vrienden, gearresteerd in een winkel in Amsterdam. Donderdagmorgen werd het autonoom centrum Vrankrijk (gelegaliseerd kraakpand) doorzocht door een anti-terroristisch brigade van de politie van Amsterdam op zoek naar bewijzen tegen JuanRa. De arrestatie en de huiszoeking gebeurden in het kader van een internationaal arrestatiebevel, aangevraagd door Spanje. Volgens het bevel zou JuanRa 2 namen van extreem-rechtse personen gegeven hebben aan iemand die door het Spaanse gerecht verdacht is van banden te hebben met de organisatie voor de Baskische onafhankelijkheid Euskadi Ta Askatasuna (ETA).

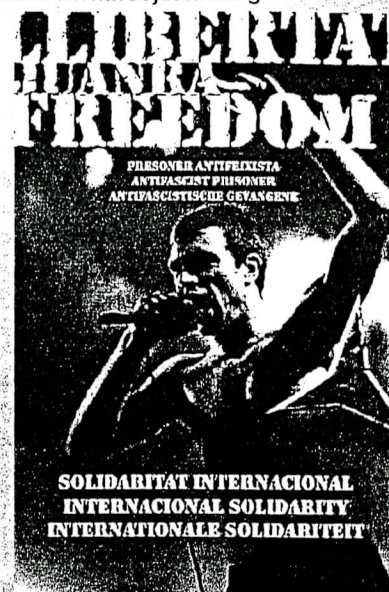
Dit is een gekende Spaanse tactiek: elke politieke oppositie in verband brengen met de ETA door het Spaanse gerecht, in in het bijzonder door de onderzoeksrechter Balthazar Garzon. Zeker sinds 11 september, gebruikt de Spaanse macht de "wereldwijde anti-terroristische strijd" om elke oppositie en politieke dissidentie te onderdrukken. De kraakbeweging in Barcelona, antifascisten, personen in solidariteit met de Baskische beweging, maar ook de culturele beweging zoals deze rond de groep Kop, waarvan JuanRa de zanger is, worden gecriminaliseerd.

Op 6 februari heeft het Nederlandse gerecht een aanvraag voor uitlevering ontvangen voor JuanRa. Die tekst omvat kwasi letterlijk het internationale aanhoudingsbevel met uitzondering van een belangrijke verandering. De beschuldiging van "samenwerking" tot "het behoren bij de organisatie ETA en samenzwering van moord". Een merkwaardige verharding zonder enige grond, naast het feit dat "als de beschuldiging zo groot is, de uitlevering zekerder wordt". Die beschuldiging is volledig vals! Er is kwasi geen enkel element dat tegen JuanRa spreekt. Het enige waar het Spaanse gerecht over beschikt, is een verklaring van Garcia Jodra over de informatie over de voorzitter van de neo-nazi groep CEDADE. Garcia Jodra, op dit moment opgesloten in Spanje, heeft deze verklaring (die hij sinds ingetrokken heeft) afgelegd gedurende de befaamde eerste 5 dagen van zijn arrest. Een periode waarin de gevangene 'incommunicado' is en waar foltering normaal is (zie de tientallen dossiers van Amnesty International of andere Spaanse en Baskische verenigingen). Meer nog het blijft een mysterie: waarom had JuanRa het contact van de voorzitter van CEDADE moeten geven? Die man is duidelijk gekend als de leider van die neo-nazi groep, dat een bibliotheek heeft waar men 'mein Kampf' kan terugvinden en daarbij zijn adres kan teruggevonden worden op een reeks van antifascistische sites, als men dan nog niet capabel is om maar effe de telefoonboek open te slaan!

Voor Spanje is dit allemaal niet nieuw. Een groot aantal radios, kranten en organisaties werden verboden zonder enig proces (waaronder recent de organisatie ter ondersteuning van Baskische gevangenen 'Askatasuna' en de Baskische jeugdorganisatie 'Segi' door dezelfde befaamde rechter Balthazar Garzon). Wat nog meer alarmerend is, is de duidelijke en simpele samenwerking van andere Europese staten zoals Nederland. Een steuncomité werd opgezet in Nederland om deze samenwerking aan te klagen. Er zijn onder andere ook manifestaties geweest voor JuanRa in Berlijn en in Barcelona en voor de gevangenis waar hij vast zit in Nederland.

Nu 23 april jongstleden vond er een gesloten regiezitting plaats van het eigenlijke proces voor de uitlevering van JuanRa. Dit omdat de Spaanse Staat nog niet in staat was de benodigde informatie in te leveren. Het proces is uitgesteld tot dinsdag 11 juni. Op zaterdag 8 juni wordt er een internationale actiedag georganiseerd om de druk wat op te voeren en proberen aandacht te trekken voor de zaak. Wees alert voor acties. In Amsterdam wordt op die dag alvast een demonstratie georganiseerd.

Je kan hem schrijven in Spaans of Engels (simpel) :
 Juan Ramón Rodríguez Fernández
 P/a PI Nieuw Vosseveld
 Lunettenlaan 501
 5263 NT Vught, Nederland

Verklaring van Juanra vanuit de bajes te Vught

Woensdag 27 maart 2002
 Extra Beveiligde Inrichting; Vught

De werkelijkheid brengt ons opnieuw een slag toe en een nieuwe repressieve machinerie wordt in stelling gebracht. De nachtmerrie uit het verleden van een 'Groot en vrij Spanje' [door Spaanse fascistische gebuikte uitdrukking overgenomen uit het Franco-tijdperk, voor het grote vaderland], vandaag de dag Europa genaamd, is op verschillende organismen gebaseerd. Kort geleden heb ik de meer dan twijfelachtige eer gehad om als eerste het slachtoffer te worden van een nieuwe juridische entiteit die in de [Europese] Gemeenschap in werking is getreden: Eurojust.

De oude belofte van een Europa van volkeren en culturen zonder grenzen, en waarin de individuen vrij zouden zijn om onze woonplaats te kiezen, verandert langzaam in een nieuwe nachtmerrie met Orwelliaanse trekjes. Het zou logisch lijken dat de landen die het meest ontwikkeld zijn op burgerrechtengebied, een vleugje vooruitstrevendheid zouden opleggen aan de rest, maar het is precies andersom. Het zijn juist die staten die al duizend en een keer wegens het systematisch schenden van de meest elementaire grondrechten zijn aangeklaagd bij het Europese Hof in Straatsburg, die de duistere richting bepalen en repressie en controledaden opleggen aan de overigen; de discrepantie, de twijfel en het alternatieve zijn en zullen in de toekomst het bewijs blijven van de opstandigheid in het nieuwe Europa van het Kapitaal. In deze tijden van verplichte eenvormigheid is de wereld nog nooit tevoren zo ongelijk geweest voor wat de mogelijkheden betreft die zij biedt en nog nooit zo gelijk geweest in de militaristische wijze van afstraffing.

Desalniettemin moet het meest huiveringwekkende nog komen. Wanneer de Spaanse overheid er in slaagt mij uitgeleverd te krijgen, is het duidelijk dat ik gevangen gezet zal worden zonder recht op de beginselen van onschuld [totdat het tegendeel bewezen is] en van een eerlijk proces - als die uitdrukking vandaag de dag nog überhaupt wat inhoudt - en zonder dat er enig overtuigend bewijs tegen mij voorhanden was. Ik ben een politieke activist die actief is in een breed spectrum van sociale bewegingen in Barcelona. En als zodanig zal ik ook berecht worden. Ik ben een dissident van het eenheidsworstdenken en van de nieuwe maatschappelijke orde en ik heb me schaamteloos gedragen en het zware delict gepleegd om tijdens universitaire conferenties, persconferenties en concerten voor duizenden toeschouwers te zeggen wat ik denk. Ik heb

de gevestigde macht publiekelijk getart en dat heeft een prijs. Een prijs die ik nu in klinkende munt betaal, zonder kortingen of aanbiedingen. En dat is nog niet het ergste, want er bevinden zich ongelooflijk veel personen in dezelfde situatie in dit schone, kokette en zo burgerlijk democratische Europa voor diegenen die een burgerlijk democraat zijn. Het ergste van dit alles is dat mijn uitlevering, in het kader van dit nieuwe akkoord genaamd Eurojust, niet alleen een precedent zal scheppen, maar ook school zal maken, de weg zal banen voor een nieuw wereldwijd model om de kritische stemmen het zwijgen op te leggen van al diegenen die strijden om geen nietsen-en-niemanden te zijn en die knokken voor een wereld waarin vele werelden passen. De minister-president Aznar heeft het kortgeleden al gezegd: allen behoren tot hetzelfde netwerk; dat wil zeggen, allen die niet instemmen met de doctrines van de sociaal-democratie (of het nu van de Blair/Jospin versie is of van de Berlusconi/Aznar versie) zullen die van het schuldprincipe en het recht om weg te mogen rotten in extra beveiligde bajessen onder isolatieregime. Met mijn uitlevering zullen de rechten van miljoenen mensen, die in de nieuwe 'Gemeenschap' wonen, worden uitgeleverd en begraven.

Het mag duidelijk zijn dat nog niet het laatste woord is gezegd noch over de gijzeling waar ik momenteel aan onderworpen wordt, noch over de individuele en collectieve vrijheden waaronder wij hier en nu nog leven. Het laatste woord hebben echter paradoxaal genoeg wij, degenen zonder stem, of het de regerende klasse nu zint of niet. Het laatste woord over deze staat van beleg in de kiem, waarin lukraak criminaliseringscampagnes worden gelanceerd en waarin de televisie-monopolies ten dienste staan van bepaalde bestuurders, zal zijn dat we dag na dag de straat op zullen gaan om te roepen dat onze levens niet te koop zijn. Het laatste woord hebben wij, die deze heersende klasse blijven aanklagen die zich in loopgraven van zijn autisme heeft genesteld en de stemmen negeert van hen die strijden tegen dit geglobaliseerde niets.

Voor nu en altijd.

Enkel vanuit de mobiliserings zullen we de onzekere toekomst kunnen bepalen, waarin de fascistische politie, die doet denken aan voorbije tijden waarin op weerloze demonstranten werd geschoten, en de folteraars met vervalste bewijzen met de beschuldigende vinger zullen wijzen en de massamedia en de rechters zullen (ver)oordelen, en waarin feitelijk allen vrij zullen zijn te denken wat we altijd wilden denken, terwijl in werkelijkheid we niet zullen denken en het al helemaal niet zullen uitspreken, laat staan het in de praktijk te brengen. Dat is het Europa van het welzijn.

En nu zijn wij aan zet, zowel individueel als gezamenlijk, om te besluiten of we gaan accepteren dat onze levens beheerst zullen worden door het model van een politiestaat die een ieder foltert en belastert die hen in de weg loopt, of dat we niet bereid zijn mee te werken aan deze schande...

AND MAY THE FORCE BE WITH US

Juanra

Marco Camenish uitgeleverd...

"Aan de kameraden,
de overheid en
zijn agenten van de repressie

Op 18 April zal ik een straf van 12 jaar uitgezeten hebben in Italië en zal ik uitgeleverd worden aan Zwitserland om verschillende rechtszaken bij te wonen met beschuldigingen die ook levenslange gevangenisstraffen inhouden.

Ik erken geen enkele legitimiteit aan de regering en hun repressieve machine. Ik weiger dan ook gelijk welke verklaring af te leggen voor deze machine en zijn vertegenwoordigers, uitgezonderd misschien spontaan in het openbaar voor de rechtbank.

Hierbij waarschuw ik dan ook dit repressieve orgaan om de afpersing van valse verklaringen van mijn familie niet te herhalen. Zeker niet van mijn ouders moeder en van mijn broer die beide niet in staat zijn ondervraagd te worden wegens gezondheidsredenen. Onder druk en dwang werden ze ondervraagd toen ik aangeklaagd werd voor de dood van een lid van de Zwitserse Financiële Politie in 1989.

Door persoonlijke redenen zoals mijn leeftijd, een zwakke gezondheid en sociale verantwoordelijkheden en behoeftes, is het al een tijdje niet meer mogelijk en redelijk voor mij om de wapens en het ondergrondse leven opnieuw op te nemen in de antiautoritaire strijd. Maar ik blijf ijveren voor de noodzaak van een radicale antiautoritaire strijd tegen de altijd maar meer agressieve en destructieve overheersing en uitbuiting (nu door technologisch kapitalisme en de ganse oorlog tegen het individu, samenlevingen, culturen en de Aarde) en voor een ANDERE WERELD, gebaseerd op solidariteit en antiautoritaire en eerlijke relaties tussen alle individuen en gemeenschappen, het menselijke en niet-menselijke leven, voor een aardse gemeenschap.

Marco Camenisch"

1980, in Zwitserland wordt Marco Camenish veroordeeld tot 10 jaar cel voor sabotage aan elektriciteitsinstallaties. Na 2 jaar gevangenschap vlucht hij samen met 5 andere gevangenen. Hierbij sterft 1 bewaker en wordt er één verwond. 1989, de dood van een Zwitserse grenswachter wordt in zijn schoenen geschoven. In Italië blijft hij verder actief in de strijd tegen de nucleaire industrie. Na een schietpartij wordt Marco opgepakt waarbij hij gewond geraakt aan beide benen en politieagent licht aan de arm verwond wordt. Hij wordt tot 12 jaar veroordeeld voor sabotage en toegebrachte verwondingen. Na die 12 jaar zal hij uitgeleverd worden aan Zwitserland. Een tijd die nu gekomen is. In Italië werd hij in permanente isolatie gehouden waar hij 20 uur per dag in zijn cel moest blijven. Ondanks al dit kunnen ze zijn wil niet breken... Hij is nu onlangs overgeplaatst en je kan hem schrijven in het Frans, Duits, Spaans en Italiaans. In het Engels als je het simpel houdt. Schrijf hem op zijn nieuwe adres:

Marco Camenish
c/o Bezirkannaltschaft
für den kanton Zurich
Molkenstr. 15/17, P'Fach
8026 Zurich - CH
Zwitserland

Oscar Diaz Manso
C.P. Puerto I
Apartado 555
11500 Puerto de Sta Maria
(Cádiz)

Jaime de la Cruz Jimenez,
Jorge Arma en Carlos A.
Rios

C.P. Teixelro
Ctra Paradela s/n
15310 Curtis (A Corunha)

Santo Perez Ayaso
C.P. de León
Paraje Villahierro
24210 - Mansilla de las Mulas
León

Santiago Cobos Fernandez,
Fernando Rivero Velez,
Eduardo Camacho Chacon,
Juan Carlos Barrera Diaz,
Eugenio Serrano Garcia en
Antonio Villar Mauriño
C.P. Valladolid (Villanubla)
Ctra Adanero-Xixón, km 94
47071 Villanubla (Valladolid)

Gilbert Ghislain
Claudio Lavazza
C.P. Huelva
Ctra de la Ribera s/n
21610 Huelva

Amadeu Casellas Ramon
CP Figueres
C/ST Pau 158
17600 Figueres

Laudellno Iglesias Martinez
CP Nancraes de la Oca
C/Tacope s/n
01123 Langraitz (Araba)

Carlos Gomez Garcia
CP Valencia II (Placassent)
Apdo 1002
46220 Valencia

Michelle Pontolillo
CP Madrid VI (Aranjuez)
Ctra Nacional 400 Km 28
Apartado 2000
28300 Aranjuez (Madrid)

Gabriel Pedro Sampedro
CP A Lama - Pontevedra
Avenida de Madrid 106
36204 Vigo
Pontevedro

De Strijd in de Spaanse Gevangenissen gaat onverminderd door

Tussen 12 en 22 maart 2002 was een periode van collectieve hongerstaking. Tussen de 400 en 500 personen in gevangenissen over heel Spanje namen deel aan de actie waaronder voor het eerst ook veel vrouwelijke gevangenen. De stakingen worden gevoerd ter uitvoering van de 4 gekende eisen:

1. de afschaffing van het FIES regime en de isolaties
2. een einde aan de verspreiding, die de sociale en familiale banden verbreekt
3. vrijheid voor alle gevangenen met ongeneesbare en onomkeerbare ziekten
4. vrijheid voor alle gevangenen die meer dan 20 jaar vastzitten of ¼ van hun straf uitgezeten hebben.

Nu wordt een oproep verspreid voor een volgende collectieve hongerstaking tussen 25 en 30 juni 2002.

Naast deze acties vinden nog andere acties plaats zoals uit een communiqué uit Puerto I blijkt. Daar is op 20 maart II. een wandelstaking van 20 maanden beëindigd. Vanaf april zullen er van de eerste tot de zevende dag van elke maand stakingen gevoerd worden.

Individuele acties blijven... De strijd gaat voort! La Lucha Continua!

Stuur hen steunkaarten...

Gevangenen in Turkije...

In Turkije is het dodental bij de hongerstakingen tegen de nieuwe F-type gevangenissen opgelopen tot 90! Hoewel er een doorbraak mogelijk is (de advocaten hebben een compromis voorgesteld, "drie cellen, drie sleutels", dwz. de gevangenen zouden in cellen met 3 worden opgesloten, maar zouden met 2 andere cellen van telkes 3 mensen vrij kunnen communiceren...), blijft de strijd, nu al meer dan 2 jaar bezig, onverminderd voortgaan.

Op 1 december 2001 werden 5 anarchistenvan Usak gearresteerd toen zij vlugschriften uitdeelden tijdens een vakbondsbetoging. De vijf (Muammer Özgür Küçüktekin, Ahmet Serkan Tomar, Sabri Serkan Kazak, Onur Ayaz and Rahmi Tiril) werden beschuldigd lid te zijn van een "illegale politieke bende" (artikel 3713/7) en opgesloten in de F-type gevangenis van Izmir. Zij verschenen op 3 april voor het Hof van de Staatsveiligheid, dat hen uit de gevangenis vrijliet, maar ze zullen opnieuw voor de rechter moeten verschijnen op 21 mei. Het ABC-Ankara dankt iedereen voor de vele blijken van solidariteit die ze de laatste maanden hebben gekregen.

Hier volgen nog de adressen van enkele andere anarchistenvan Turkse gevangenissen. Zij zitten allen al jaren in de gevangenis en hebben nog jaren voor de boeg.

Zamir Karaagac
E Tipi Kapall Cezaevi
B-5 K.Maras 46060
Turkey

Bulent Kurt
E Tipi Kapall Cezaevi
D/8 K.Maras 46060
Turkey

All Bitir
E Tipi Cezaevi
B-2 Kirsehir
Turkey

Osman Ercan
Ozel Tip Kapall Cezaevi
C-2 Kogusu
Amasya 05100
Turkey

Abbas Irmak
E Tipi Cezaevi
B-2 Kirsehir
Turkey

Ibrahim Demir
Ozel Tip Cezaevi
B/1-2 Gaziantep
Turkey

Yves Peirat

Yves Peirat, sinds oktober 1999 in de gevangenis en veroordeeld tot 5 jaar voor sabotageacties tegen lokalen van het FN, werd het verlof weer ingetrokken, verlof dat hem nochtans was toegekend. De rechter motiveerde de beslissing door "een risico voor verstoring van de openbare orde" in te roepen. De ironie wil dat de rechter die beslissing fundeerde op basis van een pamflet uitgedeeld op een betoging op 2 mei II. waarin stond: "vrijheid voor Yves Peirat, verbod van Jean-Marie Le Pen". Of hoe de "republikeinse" rechtstaat uiteindelijk een antifascist als gevaarlijker beschouwd dan het opkomende fascisme verpersoonlijkt door Le Pen. Dit blijkt des te schrijnender als men weet dat één van de moordenaars van Ibrahim Ali, de jongen die in 1995 vermoord werd door leden van het FN, werd vrijgelaten. Het is in reactie op die racistische moord dat Yves zijn acties tegen het FN is begonnen. Blijkbaar vond de rechter het hier niet nodig om eventuele "verstoring van de openbare orde" in te roepen. De ex-afficheplakker van het FN is vandaag werknemer in het gemeentehuis van Vitrolles...

Yves Peirat, n'd'écrou 5591
Centre de détention de Salon
bat.A, Route Nationale 113
13300 Salon de Provence, France

Vrijheid voor de Angola 3

Op 7 december (samen met de organisatie 'Black Consciousness') en op 10 december 2001 organiseerden we twee lezingen met Robert King Wilkerson, één van de Angola 3 gevangenen die in februari 2001 werd vrijgelaten en nu de wereld rondreist om de zaak van zijn twee kameraden die nog steeds in de gevangenis zitten te bepleiten. De lezingen waren succesvol in de zin dat een ruim en gemengd publiek (de eerste avond) en een publiek van activisten (de tweede avond) geïnformeerd werd over de Angola 3 en over de situatie in de gevangenissen van de V.S. in het algemeen. Bovendien werden een aantal persoonlijke banden aangehaald (met Robert, Marion Brown, zijn vriendin en eveneens vroeger lid van de Black Panther Party, Amina van de Mumia steungroep, ...) en hebben we ons ingeschakeld in de internationale campagne voor de vrijlating van de Angola 3.

Hieronder laatste nieuws:

"30 jaren van onrechtvaardigheid"

door Angola 3 gevangene Albert Woodfox

17 April 2002 markeert de dertigste verjaardag van de dood van gevangenisbewaker Brent Miller. Op die datum in 1972 werd Brent Miller doodgestoken gevonden in de Louisiana Staatsgevangenis in Angola.

18 April 2002 markeert de dertigste verjaardag dat ik, Albert Woodfox, en mijn kameraad Herman Wallace worden vastgehouden in maximale veiligheid, gekend als CCR, (Closed Cell Restricted) voor deze moord, terwijl de echte moordenaars nog steeds moeten gevonden worden.

Het feit dat wij de laatste dertig jaar overleefd hebben in een cel die niet veel groter is dan de meeste badkamers, met slechts één uur per dag uit onze cel, is bij momenten surreëel! In staat zijn ons geloof te behouden in de revolutionaire strijd voor rechtvaardigheid en in naam van het volk lijkt ongelooflijk voor ons!

De vraag die ons het meest gesteld wordt, is hoe wij erin geslaagd zijn om de wreedheid van de opsluiting in een cel met één uur per dag wandeling zolang te overleven? "Wij zijn revolutionairen!" Gewapend met ons geloof dat door revolutie, het volk kan bevrijd worden van kapitalistische exploitatie, racisme, seksisme, woningsnood, gebrek aan medische zorgen, slavenlonen voor hun arbeid, vervolging door de corrupte regering die heerst in de naam van hypocrisie!

Met de filosofie van de Black Panther Party for Self Defense, zoals uitgedrukt in haar Tien Punten Programma, hebben wij volgehouden! Er waren tijden dat we onze schouders lieten zakken, en onze rug pijn deed van het gewicht van onze taak, maar wij vonden steun in ons geloof in de macht van het volk! Er waren tijden dat onze ogen vertroebeld waren doordat we achtergelaten werden, en onze harten schrijsden van eenzaamheid, maar toch vochten we verder, en elke keer dat het volk opstond tegen onrecht, exploitatie, racisme, brutaliteit, en onderdrukking, klaarden onze ogen op, en zongen onze harten!

Op deze 30ste verjaardag van persecutie, en wreedheid, groeten we alle politieke gevangenen in de V.S. en over heel de wereld, in de naam van de revolutionaire strijd! Aan onze familie, vrienden, en kameraden van de Nationale Coalitie voor de bevrijding van de Angola III, we groeten jullie en zeggen goed gewerkt!

In strijd!

A. Shaka Cinque AKA Albert Woodfox

Albert Woodfox #72148
CCR Upper B Cell 13
Louisiana State Penitentiary
Angola, LA 70712
USA

Herman Wallace #76759
Camp J
Cuda 2/Left #13
Louisiana State Penitentiary
Angola, LA 70712
USA

Voor meer info over de Angola 3:
NCFA3 - Chicago
P.O. Box 617511
Chicago, IL 60661
USA

jlk_911@lycos.com
www.angola3.org

Herman Wallace van de Angola 3 werd veroordeeld tot kamp J, het strafkamp in de Louisiana staatsgevangenis, na een disciplinaire hoorzitting op 13 maart 2002. De autoriteiten beweren dat zij een stukje metaal vonden in zijn cel bij een doorzoeking twee dagen eerder. Herman ontkent dit ten stelligste, en daagde hen uit hem en de twee bewakers aan een leugentest te onderwerpen. Maar dit werd geweigerd en hij werd schuldig bevonden. Herman zal minimum 6 maanden in kamp J moeten blijven. Hij verliest de weinige privileges die hij nog had in zijn huidige graad van eenzame opsluiting (CCR).

Mumia

Op 18 december 2001 schortte de federale rechter John de doodstraf van Mumia Abu-Jamal tijdelijk op. Dit werd overal in de media als een overwinning voorgesteld. Dat is het echter niet. Het betekent slechts tijdswinst. In feite gaf de rechter 6 maanden aan de staat van Pennsylvania om een nieuwe audiëntie te houden die moet uitmaken of Mumia opnieuw tot de doodstraf wordt veroordeeld of wordt veroordeeld tot levenslang. Deze audiëntie zal geen onderzoek doen naar de bewijzen en getuigenissen van het proces van 1982, zal ook geen rekening houden met de cruciale getuigenis van Arnold Beverly, die bekend heeft dat hij de echte moordenaar is! Dit zal enkel gebeuren als de internationale opinie wakker blijft en blijft druk uitoefenen op de Amerikaanse autoriteiten...

Ojore uit isolatie

Na 16 jaren in isolatie te hebben doorgebracht, werd de zwarte anarchistische gevangene, Ojore N. Lutalo op 16 januari 2002 vrijgelaten uit de Management Control Unit van de Trenton staatsgevangenis in New Jersey. Zijn vrijlating is het gevolg van een hardnekkige juridische strijd die Ojore en enkele andere gevangenen hebben gevoerd tegen de Trenton Staatsgevangenis Ojore bevindt zich nu dus in de algemene populatie van de gevangenis, je kan hem schrijven op het volgende adres:

Ojore N. Lutalo #59860
PO 861
SBI#0000901548
Trenton, NJ 08625-0861

Harold Thompspon: juridische strijd tegen censuur

Harold H. Thompson, anti-autoritaire gevangene die nu al meer dan 20 jaar zit, vecht een beslissing aan waarvan de uitkomst beslissend kan zijn of gevangenen in de V.S. post met politieke inhoud kunnen ontvangen. Momenteel krijgen tussen 22.000 en 25.000 gevangenen anarchistische, ecologische of dierenrechten literatuur.

Thompson voert deze zaak nu al meer dan twee jaar opdat dit recht zou gehandhaafd blijven. Een recente beslissing van het District Gerechtshof (deze doet onveranderlijk bevooroordeelde uitspraken) betekende een stap terug, en het betekent dat op z'n minst nog een jaar van intense strijd noodzakelijk zal zijn om gevangenen te verzekeren dat ze toegang blijven krijgen tot wat de staatsgoeverneurs als 'Security Threat Group Material' betitelen.

Het gaat hier om een zwaarwegend legaal geschil met verreikende implicaties voor elke gevangene in de V.S., in het bijzonder voor degenen die opstaan en het systeem bestrijden van achter de tralies. De mogelijkheid bestaat dat het geschil uiteindelijk voor het Hoogste Gerechtshof in de V.S. zal beslist worden.

Harold heeft dringend geld nodig om zijn strijd voort te zetten. Hij blijft ervan overtuigd dat het gevecht kan, en moet, gewonnen worden, en heel veel hoop is gevestigd op zijn inspanningen. Als de zaak mislukt door een gebrek aan middelen zullen gevangenen over heel de V.S. de verliezers zijn.

Vandaar deze oproep voor financiële steun, te zenden naar:

Friends of Harold H. Thompson
PO Box 375
Knaphill
Woking
Surrey GU21 2XL
UK

Schrijven naar Harold:
Harold H. Thompson #93992
Northwest Correctional Complex
Route 1, Box 660
Tiptonville, Tennessee 387079
USA

Harold thompson's pages:
<http://perso.wanadoo.fr/maruda/Thompson.htm>

Nog steeds een aantal brochures te verkrijgen bij ABC-Gent:

Laat Ons Met Rust! 5 jaar criminalisering van de kraakbeweging in Barcelona
ABC-Network: Information + resources (January 2002) - voorstelling van het netwerk en achtergrondartikelen (in english)

Gevangenisteksten van Ali Khalid Abdullah

FIES en lucha - revolve in de Spaanse gevangenis

Interview with the collective of prisoners of Action Directe - 1.Armed Struggle Control Unit Prisons

It ain't over wit' - a collection of political essays by Ali Khalid Abdullah

De zwarte revolutie in de jaren 90- een interview met Lorenzo Komboa Ervin

VRIJ!!!

Silvano Pellissero

kwam, vroeger dan verwacht, vrij in maart 2002

Christopher Plummer

vrij sinds januari 2002 en zet zich nu in voor het ABC in Texas. Hij is te bereiken op bxuaf@yahoo.com

Nikos Maziotis

vrij sinds zomer 2001

Rolf Helssler (RAF)

in oktober 2001, na 20 jaar gevangenis

Fred Hampton Jr.

vrij sinds september 2001

Standing Deer aka Robert Wilson

vrij september 2001

Linda Evans, Susan Rosenberg

gratie verleend door Pres. Clinton januari 20, 2001

Laura Whitehorn

vrij sinds augustus 1999

Lorenzo Stone-Bey

vrij sinds 1999

Steun Jerome White Bey

Jerome White Bey, anarchistische gevangene en mede-oprichter van de Missouri Prison Labor Union, werd meer dan een jaar geleden opgesloten in isolatie, na een incident waarbij een vriend van hem werd aangevallen en zichzelf moest verdedigen.

Het is belangrijk dat Jerome uit isolatie wordt gehaald zodat hij kan voortgaan met het organiseren van de gestaag groeiende MPLU, met het organiseren van mensen in en buiten de gevangenis, zowel binnen de Jefferson City Correctional Center, als elders over heel de V.S.

Daarom vragen we iedereen een brief te schrijven naar Director David Cormire at the Jefferson City Correctional Center, met de vraag om Jerome White Bey onmiddellijk uit segregatie te halen en een einde te maken aan de pesterijen van Jerome en zijn vrienden voor hun politieke overtuigingen.

Brief richten aan:

Director David Dormire
Jefferson City Correctional Center
PO Box 597, 631 State St.
Jefferson City, MO 65102
(573) 751-3224

Voor meer informatie kan je het NYC Anarchist Black Cross contacteren. Zend ook een kopie van een brief naar:

NYC Anarchist Black Cross/PO BOX 20449/ Tompkins Sq Station/ New York, NY 10009 or nycblackcross@hotmail.com.

Schrijf naar Jerome:

Jerome White-Bey #37479, Jefferson City Correctional Center, PO Box 900 (5C-146), Jefferson City, MO 65102

Pierre Carette, al meer dan 16 jaar opgesloten

Op 17 september 2001 schoof de commissie voor voorwaardelijke invrijheidsstelling het dossier van Pierre Carette, laatste gevangene van de CCC, door naar het College van het personeel van de gevangenis van Leuven. Dit College zal zich op 25 april 2002 buigen over dit dossier, maar ... het heeft geen enkele beslissingsbevoegdheid, zij kan slechts een voorstel tot vrijlating doen aan de Commissie. Opnieuw blijkt hier dat noch de commissie, noch het collegium een onafhankelijke beslissing kunnen/durven nemen, die is in feite in handen van een occult comité van het Ministerie van Justitie. Pierre Carette zit reeds 16 jaar in de gevangenis, al die tijd in isolement en onderworpen aan uitzonderingsmaatregelen, al 6 jaar komt hij in aanmerking voor voorwaardelijke vrijheid. Het wordt tijd dat hieraan een einde komt!

Pierre Carette

Geldenaakse Vest 68
2000 Leuven.

Secours Rouge/APAPC, BP 6, Saint-Gilles 1, 1060 Brussel

<http://www.angelfire.com/dc/freeli/>

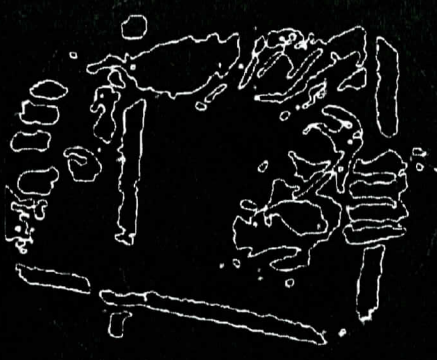
Eind vorig jaar werd een nieuwe *Internationale Campagne voor de Vrijheid van Ali Khalid Abdullah* opgestart. Die campagne is hoogstnodig, zeker gezien de repressie die Ali moet ondergaan de laatste maanden. Ingesloten in deze nieuwsbrief vinden jullie meer info in een afzonderlijk pamflet.

Het Anarchist Black Cross is een internationaal netwerk van autonome groepen ter ondersteuning van revolutionaire gevangenen. Om een beweging op te bouwen die het heersende systeem aanvalt, dient er op gelet worden dat die beweging verdedigd wordt. Al te vaak werden/worden revolutionairen in de gevangenis achtergelaten en vergeten. Het ABC gelooft dat in een samenleving met andere politieke, sociale en economische omstandigheden gevangenis overbodig worden. Gevangenis vervullen sowieso geen nuttige functie, behalve dan in het belang van de heersende klassen. Wij ondersteunen dan ook die initiatieven - vooral als die uitgaan van gevangenen zelf - die in de richting gaan van de afschaffing van het gevangenisstelsel. Om onze materiële, politieke en morele steun aan de gevangenen verder te zetten is elke (financiële en andere) bijdrage meer dan welkom. Twijfel niet om met ons contact op te nemen voor meer informatie over ABC-Gent of over specifieke

ANARCHIST BLACK CROSS - GENT

**POSTBUS 40
9000 GENT 2
BELGIE**

abc_gent@yahoo.com
http://www.geocities.com/abc_gent
Rek.: 001-3364945-91

nationale ABC en andere contacten

ABC/ACK BiałyStok

P.O. Box 43
15-662 BiałyStok 26
Polen
soja2@poczta.onet.pl

ABC/CSAF

c/o P.Houdek
P.O. Box 41
56501 Choczen
Tsjechische Republiek

ABC/ASH

Box 4081
10262 Stockholm
Zweden
abc-stockholm@autonom.zzn.com

Austin ABC

P.O. Box 19733
Austin, TX 78760-9733
USA

NYC ABC

PO BOX 20449
Tompkins Sq Station
New York, NY
USA

nabcc@email.com
www.brighthnabcc.org.uk

Spain
de Alberto Palacios n.2
Madrid

Nijmegen
ox 1184
3D Nijmegen

mailto:abc@nabcc.com

CLASH (Berlin)

as Weissbecker Haus
nstr.9
Berlin

ton ABC

ox 667614
on, TX 77266-7614

ressante Websites

network : <http://www.anarchistblackcross.org>

ederation : <http://www.abccf.org>

agne Mark Bmsley : <http://www.freemarkbmsley.com>
terican Gulag en News op : <http://www.infoshop.org>
dentro, Spanje : <http://www.sindominio.net/desdedentro>

ENDA

at: proces Benjamin, Niels en Marek. De 3 Duitsers opgepakt tijdens ROTop laatst in December in Brussel

el: Fehnye Erdal

el: proces van de 5 Turkse anarchisten

el: Clabecq

el: proces 4 van Gent

el: internationale actiedag Göttenburg

el: Juanra, Mark Bamsley

el: 3 Duitsers, Fehnye Erdal

el: Juni: collectieve hongerstaking gevangenen in Spanje